

Gözlerinden Yaş Değil Mutluluk Akacak

Cansuyu Derneği,
düzenlediği su kuyusu
projeleriyle Afrika'ya
umut oluyor...

Sizin de bir su kuyusunda isminiz,
muhtaçların kalbinde yeriniz olsun.

CANSUYU

Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği

www.cansuyu.org.tr

MERKEZ
0312 285 20 03

ANKARA
0312 473 44 77

İSTANBUL
0212 521 65 65

İZMİR
0232 264 44 45

KONYA
0332 236 15 05

Millî

3 Aylık Eğitim, İlim ve Araştırma Dergisi

Şuur

Yaratan Rabb'inin Adıyla Oku

Eylül - 2013 / Yıl 7 / Sayı 27
Zilkade-1434

**EĞİTİMDE
MUHTEVA
ÇIKMAZI
(İSLAMSIZ
EĞİTİM)**

**KAR(MA)
EĞİTİMİ**

9 771307 395007

Millî Şuur

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Yayın Organıdır.

EDİTÖRDEN

Tacettin ÇETİNKAYA / Eğitimci

Ülkemizin kalkınması ancak başarılı bir milli eğitim politikası ile mümkündür. Şimdiye kadar takip edilen politika yanlış bir temel üzerine oturtulmuştur.

Yeni nesillere sadece bilgi verilmekle yetinilmiş, fakat gençlerimizin milli ve manevi değerlerimizle manen ve fikren gelişmesine, milli ahlâkımızla ahlaklanmasına önem verilmemiştir. Kaldı ki bilginin dahi yeterince öğretilemediği açıktır.

Sadece materyalist metotlarla ezberciliğe kaçan bir öğretim hatadır.

Kalplere ve zihinlere milli ideal vermeyen uygulamaların neticeleri mevcut gençliğimizde kendini zaten göstermektedir.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası devlete, ferdin hem maddi hem de manevi varlığının geliştirilmesi

görevini yüklemiştir. Diğer maddelerinde ise milli ahlâkın korunması için hükümler getirmiştir.

Anayasanın bu emredici hükümlerine rağmen, bu hükümler bir tarafa itilerek, milli eğitimimiz milli ruhtan ve milli görüşten mahrum bırakılmıştır.

“Demokratikleşme Paketi” açıklandı. Paket çeşitli konularda düzenlemeler getiriyor.

Ancak; Ülkemizin en önemli meselesi olan “Eğitim” sistemimize ilişkin herhangi bir düzenleme yok.

Pakette eğitim sistemimizin yanlış anlayışlardan kurtarılmasına, problemlerin köklü çözümüne ve eğitimde fırsat eşitliğine yönelik hususlar da yok.

Paketle sadece ilkokullarda okutulan “Andımız” kaldırıldı. Eğitimin önündeki engel bir tek “Andımız” değil ki. Başka önemli engeller vardır.

“Avrupa Birliği kapılarında turlarken” bir zihniyet (mefkure) değişiminin gerektiğine olan inanç her alanda olduğu gibi eğitim, öğretim, bilim ve kültürde de bizi Avrupa Birliği (AB) Müktesebatına uyum programlarıyla karşı karşıya bıraktı.

Eğitimde benimsemek ve uygulamak zorunda olduğumuz AB müktesebatı materyalist temellere dayanır, maneviyat yoktur, batının kendi değerleri vardır, bunların hiçbirini bizim ruhumuza uymaz.

Eğitim siyaseti fitratımıza ve tarihi karakterimize uygun olarak önce ahlâk ve maneviyat temel görüşüne göre tanzim edilmelidir. Müfredatlar ve buna bağlı olarak ders kitapları buna göre tanzim edilmelidir.

Yeni nesillerin inançlı, çalışkan, vatanını seven, milli ahlâka, aile disiplinine bağlı, milli kültürümüze, tarih şuuru muza sahip; ilim, teknik ve medeniyet yarışında insanlığa örnek olacak bir seviyeye erişme azim ve kararında olarak yetiştirilmesi asıl gaye olmalıdır.

Selam ve dua ile.

SAHİBİ

ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına

Genel Başkan İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Erdal BİLİR

EDİTÖR

Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU

Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN

Dr. Nuh SAVAŞ

Hayati ÜNLÜ

Mustafa AYDIN

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

Müslüm ENGİN

Mustafa ALKAN

İbrahim PÜR

Abdurrahman ERBAŞ

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

DAĞITIM

Ömer Faruk ÖZDEMİR

GRAFİK TASARIM

KARAMETE TANITIM TASARIM

Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88

Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No:74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0312) 341 40 75

Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 Eylül 2013

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1

BALGAT/ANKARA

Tel: (0312) 286 18 83

Fax: (0312) 287 61 80

Web: www.millisuur.com.tr

e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

İçindekiler

Türkiye’de Eğitimin Muhteva Çıkmazı	5
Malezya İslami İlimler Fakültesinin Mısır Kaynaklı Ulemaya	
Dayanarak Karma Eğitim Üzerine Yaptığı Açıklama ...	10
Çocuklara İsim Vermek Şahsiyet Vermektir.....	14
Sanatın İlahi Yönü	19
Karma Eğitimi Sorgula(Yama)Mak.....	22
Kar(Ma) Eğitim.....	26
Öğretmenlik Üzerine Birkaç Söz.....	30
Câhız (Ebu Osman Amr Bin Bahr).....	32
Eğitimin “M” Hali	35
Kitap Okumak.....	36
Şiire Dair.....	39
Ergenlik ve Ergenin Dini Eğitimi	42
Bir 28 Şubat Dayatması; Karma Eğitim.....	44
Eğitim Öğretim Ve Dil.....	48
Kaynaştırmalı Eğitimle Kaynaşmak.....	49
Değişen Sınavlar, Değişmeyen Gerçekler.....	52
Gençler Özür Dileriz!	55
Eğitim ve Dünyalar Kazanmak.....	57
Sözün Gücü	59
Hadis	60
Ayet.....	62
Gazel.....	63

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Milli Şuur Dergisi’ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Milli Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

Türkiye’de Eğitimin Muhteva Çıkmazı

05

İsmail Hakkı AKKİRAZ

Çocuklara İsim Vermek Şahsiyet Vermektir

14

Halil İbrahim KABAK

Sanatın İlahi Yönü

19

Birol DUMAN

Karma Eğitimi Sorgula(yama)mak

22

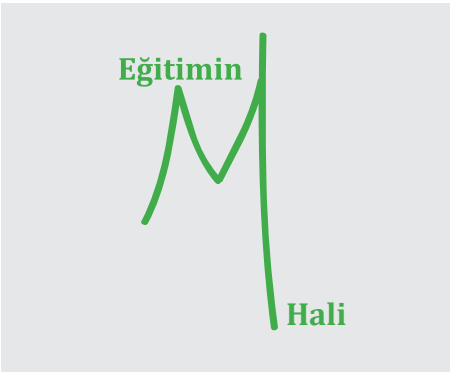
Muhammed S. ARSLAN

Kar(ma) Eğitim

26

Hüseyin YAVUZ

Eğitimin “M” Hali

35

Gülizar ALKAN

Kitap Okumak

36

Ahmet Giray KÜTÜK

Ergenlik ve Ergenin Dini Eğitimi

42

Ayşegül KESKİN

Bir 28 Şubat Dayatması; Karma Eğitim...

44

Nizamettin KARS

Değişen Sınavlar, Değişmeyen Gerçekler

52

Abdullah İKİNCİ

TÜRKİYE'DE EĞİTİMİN MUHTEVA ÇIKMAZI

İsmail Hakkı **KİRAZ** /ÖĞ-DER Genel Başkanı

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim, hesap gününün sahibi, kullarına İslam'ı bir nizam olarak gönderen, Allah (c.c)'a *hamd, muallimimiz, liderimiz, Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve ashabına salât ve selam ederiz.*

Açık olmakta her zaman fayda vardır. 24 Temmuz 1923 tarihinde Lozan Antlaşmasını imzalayan Türkiye, bu antlaşmada yazılı olan ve olmayan muhtevaya göre İslam'dan ve iki kaynağı Kur'an ve Sünnetten ayrılacak, batının kapısına bağlanıp, tahrif edilmiş Tevrat, İncil ve inkârcı

felsefeye dayanan, Protestanlık dininin ürünü olan faizci kapitalist nizama geçmiş olacaktır. Bu tarihten itibaren Türkiye, bütün düzenini batının dini referanslarına göre yürütmeye başlamıştır.

Lozan anlaşmasının görünmeyen mimarlarından **Hayım Nahum**: 1-Türkiye'nin aç bırakılması, 2- Türkiye'nin işsiz bırakılması, 3- Türkiye'nin borca esir edilmesi, 4- Halkın İslam'dan ve inancından uzaklaştırılması, 5- Türkiye'nin bölünmesi, 6- Parçalanıp yumuşak lokma yapılması, 7- Yutulacak İsrail'e vilayet yapılması hususlarını taraflara kabul ettirmiştir. Böylelikle Türkiye yumuşak lokma yapıp parçalanıp yutulacak ve Büyük İsrail'e vilayet yapılacaktır. Neticede İstiklal Savaşı'ndaki gibi ağır kayıplar verilmeden hedefe sanal işgalle varılmış olacaktır. Türkiye'de yaklaşık doksan yıldır yapılmakta olan şey, Hayım

TÜRKİYE'DE EĞİTİMİN MUHTEVA ÇIKMAZI

Nahum doktrini olarak bilinen bu hususların uygulanmasıdır. Batıcılık, çağdaş medeniyet, aydınlanma, modern hayat, demokrasi gibi mefhumlar, toplumu İslam'dan uzaklaştırmak için kullanılmaktadır.

Batıcılık: İslam ülkelerinde toplumların İslam'a göre değil, batı toplumlarına göre şekillendirilmesi için 19. yüzyılda İrkçı Emperyalizm tarafından başlatılmış köleleştirme ve kimliksizleştirme hareketidir. Bu hareket bize: "İslam geri bırakır, batı ise kalkındırır ve ilerletir" hurafesini bilimsel bir hakikatmış gibi takdim etmektedir. Batıcılığın beslendiği medeniyet değerleri eski Roma'ya, o da eski Yunan'a o da eski Mısır'a yani Firavunlara dayanmaktadır. Bu üç medeniyetin bilinen en bariz özelliği çok tanrılı ilah anlayışına sahip müşrik ve münkir bir toplum olmalarıdır. Bugünkü batı medeniyeti bu üç medeniyetin uzantısı ve temsilcisi olarak mayası itibariyle inkârcı ve müşrik bir medeniyettir. Bunun için batı, Allah'ın mutlak güç olduğunu, inkâr eden, maddenin her şeyin yaratıcısı ve esası olduğunu benimseyen Materyalizmi, kendisi için bir amantüye dönüştürmüştür. Batıda Rönesans'la birlikte başlatılan aydınlanma hareketi bir yerde manevi olandan sıyrılma, maddi olana yönelme, dünyevileşme, Allah'a kulluktan, üstün ırkın köleliğine dönme hareketi olmuştur. Temelde bu hareket siyasi bir harekettir ve Siyonizm'in dünya hâkimiyetini sağlamak için planlanmıştır.

Türkiye'nin kapısına ipini bağladığı batı, ülkeyi bölmek, parçalamak, yutmak isteyen bir batıdır. Biz, din ve ahlak düzenimizi, ilmimizi, talim ve terbiye esaslarımızı, iktisat düzenimizi, siyaset, idare ve hukuk düzenimizi, güzelim İslam dininden değil; tarihimize, dinimize, kimlik ve kişiliğimize düşman olan bir batıdan almaya çalışıyoruz.

EĞİTİMİN İÇİNDE NE VAR?

Bu soruyla kast edilen husus yürürlükte bulunan eğitim sisteminin muhtevasıdır.

Bu muhtevayı görebilmek için belgelere ve eğitim dökümanlarına bakmak gerekir. Kanunlar, yönetmelikler, planlayıcıların mütalaaları, uzman raporları, programlar, müfredat ve okul kitapları ciddi olarak incelendiğinde, çocuklarımıza sunulan baldıran zehiri görülmüş olacaktır.

1739 Sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun ikinci maddesinde genel amaçlar zikredilmiştir. Bu amaçlar dikkatlice okunduğunda birbiriyle uyuşmayan hususların aynı metin içinde ustaca takdim edildiği görülür. Farklı dünya görüşlerine sahip birey ve gruplar bu metinde kendilerini teskin edecek kelime ve cümleler bulma konusunda sıkıntı çekmezler.

Metni birlikte okuyalım: "Türk Millî Eğitimi'nin genel amacı, Türk Milletinin bütün fertlerini, 1- Atatürk inkılâp ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek, 2- Beden, zihin, ahlak, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere, hür ve bilimsel düşünme gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan; yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirmek, 3- İlgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak ve onların, kendilerini mutlu kılacak ve toplumun mutluluğuna katkıda bulunacak bir meslek sahibi olmalarını sağlamak, böylece bir yandan Türk vatandaşlarının ve Türk toplumunun refah ve mutluluğunu artırmak; öte yandan milli birlik ve bütünlük içinde iktisadi, sosyal ve kültürel kalkınmayı desteklemek ve hızlandırmak

mak ve nihayet Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir ortağı yapmaktır.”

Burada zikredilen amaçların sağlam bir mutlak çalışmasının ürünü olduğu görülecektir. Bütün satırlar “...nihayet Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir ortağı yapmaktır” amacını gözlerden kaçırabilmek için bir ipe dizilmiş tespah taneleri gibidir sanki. Bu eğitim sisteminin belirlenmiş tek hedefi, Türkiye’nin AB’ye dâhil edilmesi için toplumun hazır hale getirilmesi amacıdır. Bu eğitim sistemiyle bizim evlatlarımıza giydirilmek istenen elbise AB elbisesidir. Bu eğitim sisteminin bir neticesi olarak evlatlarımız İslam elbisesini çıkarıp AB elbisesini giymektedir.

“Türk Milletini Çağdaş uygarlığın seçkin bir ortağı yapmak” amacı Osmanlının mirasçısı olan Türkiye’nin Milli Eğitiminin temel amacı olabilir mi? Bu ülkede bu sorunun doğru cevabını arayan kaç adet solcu, sağcı, muhafazakâr bilim adamı, eğitimci ve siyasetçi mevcuttur? Milli Görüşü benimseyen ilim adamı, eğitimci ve siyasetçilerin dışında bu konulara değinen kimse yoktur desek, gerçeği söylemiş oluruz. Ülkemizde hayır için değil; şer için eğitim yapılmaktadır.

Eğitimin içinde ne var? Bu bilgilerden sonra verilecek cevap şudur; Türk Milletini Çağdaş uygarlığın seçkin bir ortağı yapmak için nasıl bir muhtevaya ihtiyaç varsa eğitimin içinde o vardır. Talim ve terbiyemiz; helali haram, haramı helal gören, İslam’ı tehlikeli, inkâr ve isyanı hürriyet ve özgürlük sayan bir anlayışın kuşatması altıdadır.

OKUTULAN DERSLER VE KİTAPLAR

Okullarımızda okutulan kitapları; sosyal ve kültür dersleri, dini dersler, fen dersleri olarak sınıflandırabiliriz.

- **Sosyal ve Kültür Dersleri:** Türkçe, Türk Edebiyatı, Psikoloji, Sosyoloji, Hayat Bilgisi, Sağlık Bilgisi, Sosyal Bilgiler, Tarih, Felsefe, Mantık,

Yabancı Dil, T.C. İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük, Müzik, Beden Eğitimi, Trafik ve İlk Yardım, Rehberlik ve Kariyer Planlama, İnsan Hakları ve Demokrasi, Drama, Hukuk ve Adalet, Bilgi Kuramı, İşletme, Ekonomi, Girişimcilik, Yönetim Bilimi, Uluslararası İlişkiler, Yazarlık ve Yazma Becerileri, Okuma Becerileri, Yaşayan Diller ve Lehçeler, Dil ve Anlatım, Halk Kültürü, Medya Okuryazarlığı, Düşünme Eğitimi ve benzeri dersler yer alır.

- **Fen Dersleri:** Matematik, Geometri, Fizik, Kimya, Biyoloji, Fen Bilimleri, Teknoloji ve Tasarım, Bilişim Teknolojileri ve Yazılım, Çevre ve Bilim, Coğrafya, Astronomi Ve Uzay Bilimleri ve benzeri dersler yer alır.
- **Dini Dersler:** Kur’an-ı Kerim, Hz. Muhammed’in (S.A.V.) Hayatı, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi, Temel Dini Bilgiler, İ.H.L: Mesleki Arapça, Siyer, Fıkıh, Tefsir, Karşılaştırmalı Dinler Tarihi, Hadis, Kelam, Hitabet ve Mesleki Uygulama, İslam Tarihi ve benzeri dersler.

Okutulan bu kitapların tamamı AB kıstasları doğrultusunda, ya evrimci ve materyalist bir muhteva ile veya dinler arası diyalog, medeniyetler ittifakı ve ılımlı İslam projesi esaslarına uygun olarak yazılmaktadır.

Ben bir Müslüman’ım. Müslüman olduğuma göre İslam’ca düşünmek, İslam’ca konuşmak ve yazmak, İslam’ca yaşamak zorundayım. Ben Müslüman’ım dedikten sonra İslam dışı gibi düşünüp yaşayamam. İslam’ı dikkate almadan değerlendirme yapamam. Bu, ben Müslüman’ım diyen herkes için geçerli bir durumdur,

Biz, Türkiye’de mevcut eğitimi, müfredatı, okutulan kitapları ve muhtevasını değerlendirirken elbette ki İslam’ı ölçü alacağız ve değerlendirmemizi buna göre yapacağız.

İslam’ı ölçü alan Müslüman, Allah (c.c)’ı, ahireti ve hesap gününü dikkate alan kimsedir. Allah

TÜRKİYE'DE EĞİTİMİN MUHTEVA ÇIKMAZI

ve Resulünün emirlerine teslim olmayan kimse-
nin ben Müslümanlardanım demesinin ne anlamı
olabilir ki.

Materyalist ve batıcı eğitim, Müslüman mille-
timizin itikat ettiği ilah, insan ve çevre anlayışına
uygun bir eğitim değildir. Bu eğitim anlayışının
muhtevaya yansıyan en tehlikeli yanı Müslüman
milletimizin temiz evlatlarına telkin ettiği ilah,
insan ve çevre anlayışdır. Bu eğitim anlayışının
en temel görevi, evlatlarımızı İslam'dan uzaklaş-
tırıp, batılılar gibi inanan, onlar gibi düşünen ve
yaşayan nesiller olmasını sağlamaktır.

SAKATLIKLAR

Biz Müslümanlar talim ve terbiyeyi: İnsanın,
yaratıldığı fitratın muhafazası için doğumundan
ölümüne kadar, İslam'ın temel esasları doğrul-
tusunda itikatta, ilimde, akılda, din ve ahlakta,
ibadet ve amelde, beden ve ruh sağlığında, sosyal
hayatta, iktisatta, ekonomide, siyasette, hukukta;
hidayet, feraset, dirayet sahibi salih kimseler ola-
rak yetiştirilmesi, dünya ve ahiret saadeti için ha-
zırlanması ilmi ve işi olarak görmekteyiz. Ayrıca
eğitimi, her sınıf ve seviyedeki insanın düşünce
ve davranışlarında, yanlış değil doğruyu, zararlı-
yı değil faydalıyı, zulmü değil adaleti, çirkini değil
güzeli, kötüyü değil iyiyi seçip uygun vasıtalarla
amelî meleke kazandırmaya yönelik planlı prog-
ramlı çalışma süreci olarak önemsemekteyiz.

Bu tanımlardan sonra mevcut eğitim sistemi-
nin başlıca sakatlıklarından söz edebiliriz.

Bu eğitim sisteminin alındığı batı ile bizim
inanç dünyamız arasında üç temel farklılık vardır.

1- **İlah Anlayışındaki Sakatlık.** Batı toplu-
muna hâkim olan iki din Hristiyanlık ve Yahudi-
lik dinleridir. Hristiyanlar “teslis” e inanmakta-
dırlar, Yahudiler ise evlat sahibi olabilen bir ilaha
inanmaktadırlar.

Tevbe 30: “Yahudiler, Uzeyr Allah'ın oğludur,
dediler. Hristiyanlar da, Mesih (İsa) Allah'ın oğ-

ludur dediler. Bu onların ağızlarıyla geveledikleri
sözlerdir. (Sözlerini) daha önce kâfir olmuş kim-
selerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları kah-
retsin! Nasıl da (haktan batıla) döndürülüyorlar!”

Bu ayet, Yahudi ve Hristiyanların sakat bir
ilah anlayışına sahip olduklarını net bir şekilde
açıklamaktadır. Batılı toplumlar, bunun dışında
Filozofların hayal ürünü olarak ürettikleri yüz-
lerce mitolojik tanrının varlığına da inanmak-
tırlar. Bu yüzden inkârcıdırlar, müşriktirler.
Hâlbuki onlar da, tek bir ilaha inanıp kullukta bu-
lunmakla emrolunmuşlardır.

*Eğitimi, her sınıf ve
seviyedeki insanın düşünce
ve davranışlarında, yanlış
değil doğruyu, zararlıyı
değil faydalıyı, zulmü değil
adaleti, çirkini değil güzeli,
kötüyü değil iyiyi seçip uygun
vasıtalarla amelî meleke
kazandırmaya yönelik planlı
programlı çalışma süreci
olarak önemsemekteyiz.*

Tevbe 31: “(Yahudiler) Allah'ı bırakıp bilginle-
rini (hahamlarını); (Hristiyanlar) da rahiplerini
ve Meryem oğlu Mesih'i (İsa'yı) rabler edindiler.
Hâlbuki onlara ancak tek ilaha kulluk etmeleri
emrolundu. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların
ortak koştukları şeylerden uzaktır.”

2- **Eğitim ve İlim Dili Olarak Latincenin
Benimsenmesi:**

Biz Müslümanların ilim dili Arapçadır. Türk-

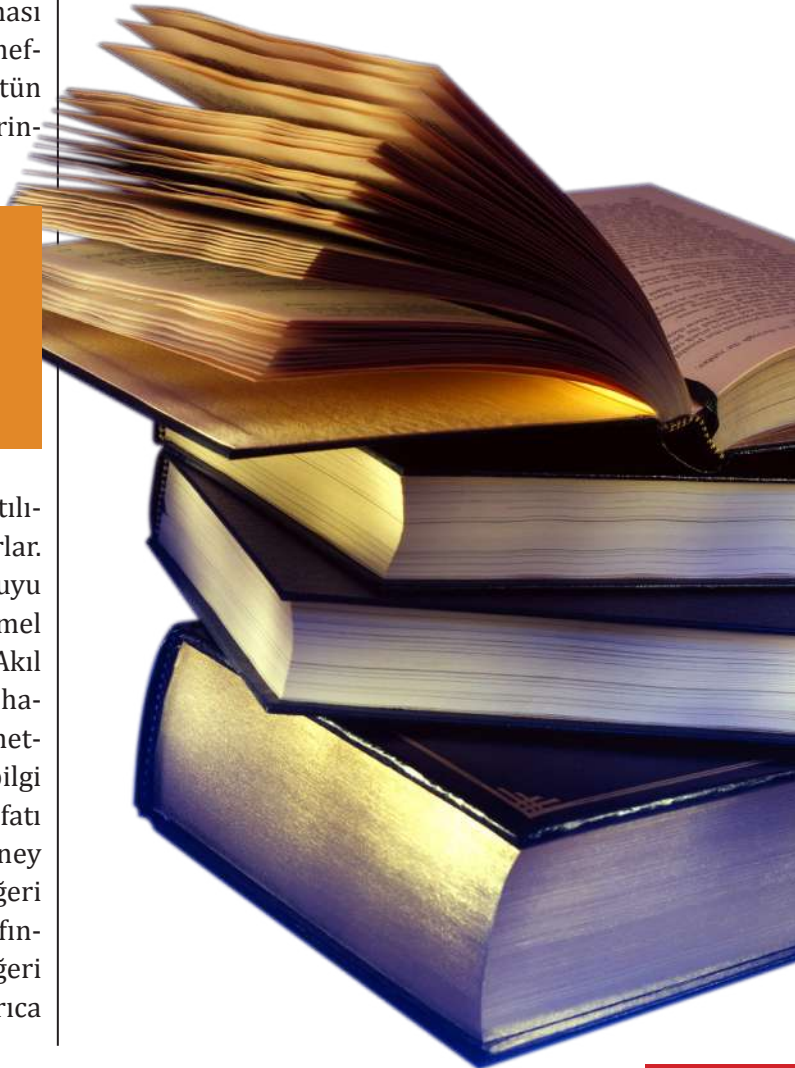
çe ve Farsça bu dilin alt unsurlarıdır. Osmanlıca, Arapça merkezli olarak bu üç dilin kaynaşmasıdır. Batılılar kendilerini İslam'dan korumak, Müslümanları da İslam'dan uzaklaştırmak için Latinceyi ilim ve eğitim dili olarak üretme yoluna gittiler. Bu, aydınlanmacıların insanlığa armağan ettikleri en büyük beladır. Latinceyle Hristiyanlar İncil'den, Museviler Tevrat'tan kopararak Siyonist emellere hizmet eder hale getirilmişlerdir. Tanzimat'la birlikte Müslümanları, İslam'dan koparmak için Latinceyi bir hançer olarak İslam coğrafyasının kalbine saplamaya çalışmışlar, bunda da kısmen başarılı olmuşlardır. Latince mefhumlarla ilim ve eğitim yapılması, zorlamadan başka bir şey değildir. İnsanlık bu yüzden tıkanmıştır. Türkiye'de eğitimin en büyük çıkmazlarında birisi de tercih edilen bu Latince'dir. Bu mesele sadece Latin alfabesinin kullanılması meselesi değildir. Bin yıllık oturmuş ilimi mefhumlar Latinceye çevrilmiştir. Böylelikle bütün insanlık, Müslüman ilim adamlarının eserlerinden koparılmıştır.

Latince mefhumlarla ilim ve eğitim yapılması, zorlamadan başka bir şey değildir. İnsanlık bu yüzden tıkanmıştır.

3- Bilgi kaynaklarındaki farklılık: Batılılar bilgi kaynaklarını genelde iki olarak sayarlar. Bunlardan birincisi akıldır, ikincisi ise beş duyu organıdır. Batılılar bilgi konusunda akla iki temel sıfat yüklemişlerdir. Bu sıfatlardan birincisi; Akıl haberi üretendir. Bu yönüyle akı, mütevatir haberin yerine koymaktadırlar. Batılılar kehanetlere bu açıdan değer vermekte ve onu bir bilgi olarak değerlendirmektedirler. Aklın ikinci sıfatı ise deney ve tecrübe etmektir. Onlara göre deney ve tecrübeden geçirilmemiş bilginin bir değeri yoktur. Bu kabule göre kâinatın Allah tarafından yaratıldığı bilgisinin bilimsel hiçbir değeri yoktur, bu bilgi onlara göre bir dogmadır. Ayrıca

batılılar akı, eseri müessirden, yani yaratılmış olanı yaratandan koparmak için kullanırlar. Yani batılılar akı iman ve ispat için değil, inkâr ve ifsat için kullanılmaktadırlar. Şer için aksediyorlar. Biz Müslümanlar bilginin kaynağını üç olarak sayarız. Bunlardan birincisi akıl, ikincisi beş duyu organı, üçüncüsü ise mütevatir haberdur. Bu ise Kur'an ve Sünnettir.

Bu üç konudaki sakatlığı yüzünden batıdan alınmış bu eğitimden hayır gelmemiştir, gelmeyecektir. İnkârcı bir muhtevaya sahip olduğu için bu okul kitapları şerli ve zararlıdır. Bu eğitimin besmelesi yoktur, kıblesi yoktur, ahireti yoktur. Çare Milli Görüşe dönmek, eğitimde **"Önce Ahlak ve Maneviyat"**ı benimsemektir vesselam.

MALEZYA İSLAMİ İLİMLER FAKÜLTESİNİN MISIR KAYNAKLI ULEMAYA DAYANARAK KARMA EĞİTİM ÜZERİNE YAPTIĞI AÇIKLAMA

Tercüme *: İbrahim PÜR /Gazi Üni. Öğretim Görevlisi

Soru: İslam karma eğitim konusunda ne diyor? Bu konuyu aydınlatır mısınız?

Cevap: Bismillahirrahmanirrahim. Hamd, âlemlerin Rabbine, salat ve selam onun Resulüne olsun.

Müslüman kardeşlerim

Öncelikle bu konuya verdiği önem bize duyduğunuz güven konusunda takdirlerimizi ifade etmek isteriz. Şunu baştan ifade etmek gerekir ki, İslam, toplumda âhlakın muhafazası, hayâ ve iffetin temini konusuna çok fazla önem vermektedir. Bu gayeye ulaşmak için, İslam karşı cinsle ilgili olarak en üst düzeyde tedbiri gerektirmektedir.

Bir Müslümandan her zaman kendini uyaran ve cinsel dürtülerini harekete geçiren şeylerden uzak durması istenmektedir. Buna bakış, hareketler ya da kadın ve erkeklerin karışık halde bulunmaları da dâhildir.

İslam'ın kaideleri bize yaratıcımız, güçlü yanlarımızın yanı sıra, zayıf yanlarımızı da bizden daha iyi bilen Yüce Allah tarafından konulmuştur. Kadınlar, doğası gereği çekicidirler ve kendilerine bakılmasını isterler. Erkekler de kadınlara bakma eğilimdedirler. Bu nedenle Cenabı Allah bizi eğer gerekli tedbirleri almazsak bizleri yoldan çıkabilecek olan kendi nefsimize karşı uyarmaktadır.

Diğer taraftan İslam hem kadınlar hem de erkekler için eğitim hakkını garanti altına almış bunu her Müslümana mecburi kılmıştır. Kadınların eğitim hakkı İslam'ın ilk yıllarından beri çok iyi tanzim edilmiştir.

Elbette genç erkeklerin ve kızların, ergenlik dönemine yakın bir dönemde bir okul ortamında rahat bir çevrede bir arada bulunması ciddi bir konudur. Müslümanların kendi ülkelerinde her iki cins için okullar, kolejler ve üniversiteler oluşturması amacıyla bu sistemden kurtulmak için güçlerini birleştirmeleri gerekmektedir. Aileler kendi çocuklarını gönderebilecekleri ayrı okullar bulmalıdırlar. Ancak, ister kadın olsun, ister erkek olsun, eğer bir Müslüman karma okullarda okumak zorunda kalırsa bu durumda İslami standartları aramak İslami olamayan şeylerden kaçınmak açısından elinden geleni yapmalıdır.

Karma eğitim konusunda şunlar ifade edilebilir:

“Kötülüğe (Şeytani şeylere) giden yolların kapatılması” olarak açıklanabilecek iyi bilinen İslami bir kaide vardır. İlk etapta bu kural her türlü duruma tatbik edilebilir gibi görünmektedir. Ancak yasak olan bir şeye karşı ilgi uyandıracağı da hesaba katılmalıdır. Eğer genelde esasen izin verilebilecek bir durum ile neticede yasaklanan bir durum arasında bir ilişki var olduğu düşünülürse esas durum yasaklanmış gibi telaffuz edilebilmektedir.

Bu durum, ortaya çıkardığı sonuçlar nedeniyle ilk bakışta izin verilebilecek bir şeyin yasaklanması gibi görünmektedir. Başka bir ifadeyle eğer şartlar değişirse ve söz konusu durum yasak bir durum doğurmayacakmış gibi addedilir ve bu yüzden de yasak olarak ifade edilmez.

Karma eğitim de bunlardan biridir. İlk bakışta, kadın ve erkek, kız çocuk ve erkek çocuk, bir grup insanın İslami kurallara ve öğretilere uydukları, düzgün davrandıkları bir sınıfta bulunması, bir

konferans dinlemesinin bir zararı yoktur. Ancak, ergenliğine yakın bir dönemde bulunan bir grup kız ve erkek öğrenciyi birlikte buluşup oynayabileceği rahat bir okul çevresinde bir araya getirerek daha sonra da İslami ahlak standartlarına uymalarını istediğimizde, sonuçlar istediğimiz kadar ciddi olmayabilmektedir.

Bu yüzden karma eğitimin, iki cinsin bir sınıfta bir araya gelmesi ya da öğrenim görmesi açısından değil, doğuracağı sonuçlardan dolayı İslami açıdan kabul edilemez olduğunu söylüyoruz.

Bu yüzden karma eğitimin, iki cinsin bir sınıfta bir araya gelmesi ya da öğrenim görmesi açısından değil, doğuracağı sonuçlardan dolayı İslami açıdan kabul edilemez olduğunu söylüyoruz.

Bu konuya daha fazla ışık tutmak için, karma eğitimin şer'i açıdan özel olarak ifade edilen bir konu olmadığını ifade etmek isteriz. Bir başka ifadeyle, akılda tutulması gereken şeyin karma eğitimin Allah-ü Teala tarafından yasaklanmadığıdır. Ancak iki cinsin ilişkisi ve sonunda ortaya çıkabilecek durumlar açısından İslami öğretile- rin özüne zarar vermeden kaçınılması gereken bir durum olduğunda şüphe yoktur.

Karma eğitimin lehine ortaya çıkan tartışmalarla ilgili olarak bunu savunanların ortaya koyduğu en güçlü iddia İslam'ın kadınların camilere gitmelerine ve eğer isterlerse cemaatle namaz kılacaklarına izin verdiğini dolayısıyla karma eğitime de izin verilmesi tavsiyesidir. Bu iddia şu ana kadar ileri sürülenler arasında en ciddi olanı-

Şahsiyet...

dır, çünkü bunun üzerinden dini telkinleri kendi lehinde manipüle etmektedirler.

Dikkat edilirse bir cami ortamıyla okul ortamı arasında farklılık olduğu görülecektir. Camilerde Yüce Allah'ın varlığıyla ilgili büyük bir duygu yoğunluğu yaşamaktayız. Ayrıca camiye gidiş nede-nimizle, caminin kutsallığı ile ilgili kafamızdaki kavramlar bu açıdan farklılık kesp etmektedir. Bütün bunlara rağmen, İslam Rablerinin evin-deyken hem Müslüman kadınlar hem de Müslü-man erkekler tarafından göz önünde bulundura-cakları birtakım kurallar koymuştur.

da merak, kendi rolünü çok iyi oynamaktadır. Medya tarafından ortaya konulan yanlış idealler ve ahlak dışı düşüncelerin ve karakterlerin müt-hiş bombardımanı Şeytan'ın ektiği merak tohum-larının boş bıraktığı yeri doldurmaktadır.

Kendi öğretmenlerinin öğrencileri için ahlaki açıdan iyi bir rol model oluşturmadıkları bir okulda gerçek ve samimi bir kılavuzun deneti-minden de mahrum bırakılmasıyla ikiye katlanan bu gerçek, masum öğrencilerin cinsel kirlenme-nin ölümcül avcıları için bir av haline dönüşmesi-ne neden olmaktadır.

Cami içinde istedikleri gibi yan yana gelip otu-ramazlar. Kadınların düzgün bir şekilde giyinme-leri, erkeklerin ise bu kutsal mabede girdiklerin-de gözlerini kadınlara bakmaktan kaçınmaları ve başlarını öne eğmeleri tavsiye edilmektedir. Bu durum okuldakiyle aynı mıdır? Elbette değildir.

Bu nedenle okullardaki karma eğitim camile-re gitme de kadınlara verilen izin bazında anlam-landırılmamalıdır.

Aslında karma eğitimin neden olduğu en bü-yük kayıp ahlaki dejenerasyondur. Öğrenciler karşı cinsle tam bir yakınlık içindedir. Bu anlam-

Bütün bunlardan dolayı, İslami öğretiler ve sağduyunun gerektirdiği kurallar açısından ele alındığında aklımıza gelen ideal durum kız ve erkek öğrenciler için ayrı sınıfların oluşturulma-sının zorunluluğudur. Bu yüzden bu amacı ger-çekleştirmek için gerekli düzenlemeleri yapmak (Müslüman) hükümetlerin üzerine düşen bir yü-kümlülüktür.

*Kaynak Ülke: Mısır

Fetvayı yayınlayan kuruluş: İslam online

Yazar/Alim: Bir grup İslami Araştırmacı

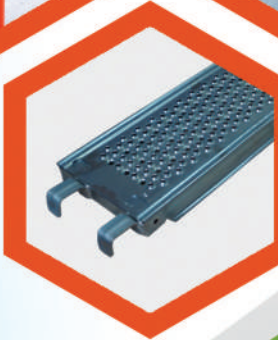
Yayın Tarihi : 22 Eylül 2003

PRATİK İSKELE®

İnşaat İskele ve Kalıp Sistemleri
Practical Scaffolding Systems

*Daha Yüksekçe,
Daha Güvenle...*

ÇOCUKLARA İSİM VERMEK ŞAHSİYET VERMEKTİR

Halil İbrahim **KABAK** /Eğitimci - Yazar

Kişinin hayatı boyunca en çok duyacağı kelime şüphesiz ki kendi ismidir. En çok duyduğu kelimenin insanın şahsiyetine, kişiliğine tesir etmeyeceği düşünülebilir mi?

İnsanın ismi, kendisinin tanınmasını sağlayan, onu başkalarından ayıran bir alâmetifarikasıdır. Bu sebeple hem ferdin ken-

disi adının güzel olmasını ister, hem de ebeveynler çocuklarına güzel bir isim vermek isterler. Bu yüzden anne-baba adayı her insan çocuğu henüz doğmadan tabii olarak ona vereceği ismi düşünmeye başlar. Kimi kendi ebeveyninin ya da dedelerinin ismini yaşatmak için, kimi İslami manada değer taşıyan, bir peygamber, bir sahabe, bir âlim veya tarihi bir kişilik olmasını düşünür. Ancak ne yazık ki, böyle düşünenlerin sayısının gittikçe azaldığını müşahade

etmekteyiz. Artık ya televizyon dizilerindeki çok beğenilen bazı oyuncuların karakter isimleri yahut da pek yaygın olmayan Arcan, Arel, Tolga, Berkant, Tunç, Orçun, Bora, Çetin, Savaş, Volkan, Vural, Satılmış, Kaya, Aylin, Melisa, Petek, Alevna, Alev, Oya, Büse, Ayça, Burçin vs. gibi birtakım yeni model isimlerin çoğalmaya başladığını görmekteyiz.

Müslüman sosyologlar ve psikologlar isimlerdeki bu değişimin sebepleri konusunda ciddi manada bir analizini yapmalıdır diye düşünüyorum. İster Şii (Alevi) ister Sünni olsun hiçbir Müslüman çocuğuna “Yezid” ismini koymaz, koymamıştır da... Ehli Sünnete mensup olan Müslümanların da Yezid ismi kullanmadıkları gibi Hz. Muaviye’nin bir sahabe olduğuna inanmalarına, Hz. Ali ile aralarında cereyan eden hadiselerde yorumdan özenle kaçınmalarına rağmen “Ali” isminin hem Şîî (Alevi) hem de Sünni kesimde çok yaygın olması, buna mukabil “Muaviye” ismine hiç rastlanılmaması oldukça dikkat çekicidir.

Ayrıca, toplumda İslami bilinç yaygınlaştıkça Sümeyye, Yasir, Enes, Muaz vb. değerli sahabelerin isimlerine rastlanır hale gelmesi isimlerin sosyolojik boyutunun bulunduğunu gösteren bir başka konudur.

İsmin toplumsal boyutu noktasında dikkat çeken başka bir hususta “Muhammed” isminin Osmanlı’dan yakın dönemimize kadar özellikle Türk toplumunda, doğusundan batısına kadar çok kullanılmamış olmasıdır. Çünkü o ismi taşıyan kişi Kur’an ve Sünnetin yoluna uygun ve yakışır davranamazsa saygısızlık etmiş olur düşüncesiyle bunun yerine “Mehmet” ismini kullanılmıştır.

Toplumda aile anlayışının farklılaşması, aile içi dengelerin değişmesi, hayattaki ve ailedeki temel ölçülerin, yaklaşımların batılı ideolojilerin etkisine girmesi, özellikle Feminizmin İslam toplumlarını etkisi altına almaya başlaması

neticesinde bazı genç baba adayları gerçekte çocuğuna kendi anne-babasının adını koymaktan eşi tarafından hoş karşılanmayacağından dolayı kaçınmaktadır. Bunlar, zahirde, bu isimlerin herkeste çok fazla yaygın olduğu; çevrede bilmem şu kadar Ahmet, Mehmet, Ali, Mustafa, Ayşe, Fatma olduğu, onun için değişik bir isim olmasının karışıklığa meydan vermemek için daha iyi olacağını ileri sürerek durumu idare etmeye çalışıyorlar. Bu şekilde davrananlar aslında, çocuğunu daha hayatının başlangıcında yaşadığı toplumun örfüyle anlamsız ve şuursuz bir şekilde aykırılığa ve uyumsuzluğa itmekte aynı zamanda da onun insanlığa faydalı birisi olmasını beklemek gibi bir tezada düşmektedir.

Kimsede olmayan isim aranıyorsa Kur’an’da ismi zikredilen peygamberlerden isimleri yaygın olarak kullanılmayan Hûd, Lût, Elyesâ, Zülkifl, Zülkarneyn, vb. isimlerle ismi Kur’an’da zikredilmeyip hadislerde geçen peygamber isimleri, Hz. Şit (Aleyhimüs Selam) gibi daha güzel olmaz mı? Ya da Sahabe-i Kiram’dan ismi çok bilinmeyen ve duyulmayan zevatın isimlerini koymak Nuaym, Erva, Eymen, Sevde, Ebu Zer, daha anlamlı olmaz mı? Gerek Kur’an’da ismi zikredilen peygamberler, gerekse Sahabe-i Kiram efendilerimizin isimleri bize farklı isim aramaya ihtiyaç bırakmayacak kadar zengin bir alternatif sunmaktadır.

***H. Peygamber (S.A.V)**
“Siz kıyamet gününde
hem kendi adınızla, hem
de babalarınızın adıyla
çağırılacaksınız; bu sebeple
kendinize güzel isimler
veriniz.”¹ buyurarak isim
vermenin uhrevî boyutunun
da olduğunu belirtmiştir.*

ÇOCUKLARA İSİM VERMEK ŞAHSİYET VERMEKTİR

Hız. Peygamber (S.A.V) "Siz kıyamet gününde hem kendi adınızla, hem de babalarınızın adıyla çağırılacaksınız; bu sebeple kendinize güzel isimler veriniz."1 buyurarak isim vermenin uhrevî boyutunun da olduğunu belirtmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de de isim konusunda açık emir ve tavsiye bulunmamakla birlikte ismin önemine vurgu yapıldığını görmekteyiz. Mesela hem olumlu hem de olumsuz manada bazı şahıs, topluluk, zümre isimlerinin bizzat Cenab-ı Hak tarafından verilmiş olması isim vermenin zannettiğimizden çok daha ötesinde önemli bir iş olduğunu ortaya koymaktadır.

a) İsmi Bizzat Allah (C.C)'ın Verdiği Mübarek Şahsiyetler: Bazı peygamberlerin isimlerini onlar henüz dünyaya gelmeden önce bizzat Cenab-ı Hakkın verdiği ayetlerin işaretinden anlaşılmaktadır. Bunlardan en çok bilineni şüphesiz ki Hz. İsa (A.S)'dır. Hz. İsa (A.S)'ya bu ismi bizzat Allah (C.C)'ın verdiğini henüz Hz. İsa (A.S) doğmamışken isminin "İsa" olduğunu annesine melekleriyle haber verdiğini bildirilmektedir.

"Melekler şöyle demişti: "Ey Meryem! Allah sana kendisinden bir kelimeyi müjdeliyor ki adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir; dünyada da ahirette de itibarlı, aynı zamanda Allah'a çok yakınlandıdır."2

İsmi Allah (C.C)'ın verdiği bir diğer peygamber Hz. Yahya (A.S)'dır. "(Allah şöyle buyurdu): "Ey Zekeriyya! Şüphesiz biz sana Yahya isminde bir oğlanı müjdeliyoruz. Bundan önce ona hiçbir adaş yapmadık."3

Hız. İbrahim (A.S)'e Hz. İsmail (A.S)'ın müjdelenişini bildiren ayeti celilede isim verilmeden "Biz de kendisine yumuşak huylu bir oğul müjdeledik."4 buyrulurken, Hız. İshak (A.S) ve

ondan sonra Hız. Yakub (A.S)'un müjdeleniş; **"Ona bir de salihlerden bir peygamber olmak üzere İshak'ı müjdeledik."**5 **"İbrahim'in karısı ayakta duruyordu bunun üzerine yüzü güldü. Ona İshak'ı ve İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik."**6 şeklinde haber verilmektedir. Bu ayet-i celilede özellikle Hız Yakub (A.S)'un, dedesi Hız. İbrahim (A.S)'e müjdeleniş olması hatta daha babası bile dünyaya gelmemişken ismiyle birlikte müjdeleniş Allah'ın a'lem bu isimlerin onlara bizzat Allah tarafından verildiğinin bir işareti olsa gerektir.

b) İsmi Bizzat Allah (C.C)'ın Verdiği Mübarek Topluluklar: Kur'an-ı Azîmüşşân'da Rabbimiz; Allah'a ve Resûlüne iman eden belli özel vasıflara sahip güzide topluma "Müminler" ismini vermiştir. Hatta bu ismi yüceltmek için bir surenin de adı kılmıştır. Allah yolunda tüm dünyalıklarını terk edip hicret edenlere "Muhacirîn", Onlara kucak açıp Hız. Peygamber (S.A.V)'e ve İslam devletine vatanlarını teslim eden Evs ve Hazrec Kabilelerini her ikisini de kuşatacak biçimde "Ensâr" olarak isimlendirilmesi şu hadiste gayet açık bir şekilde beyan edilmektedir.

Gaylan b. Cerîr (r.a) Enes b. Malik (r.a)'e: "Siz, öteden beri mi Ensâr ismiyle anılırdınız? Yoksa bu ismi size Allah mı koydu?" sorusuna, "Evet! Bize bu ismi Allah koydu!"7 demiştir. Ayrıca,

1 Ebû Davud, Edeb 69.

2 Al-i İmran, 45

3 Meryem, 7

4 Saffat, 101

5 Saffat, 112

6 Hûd, 71

7 Buhari, Menâkıbu'l-Ensâr, 1.

“Rabbine İman eden gençler.”⁸ şeklinde de methettiği güzide topluluğa “Ashab-ı Kehf” ismini bizzat Cenab-ı Hakk vermiştir.

c) Allah’ın İsimlendirdiği veya Zikrettiği Menfi Kişilikler: Şüphesiz bunların en başında Şeytan gelmektedir. Şeytanın değişik isimleri de zikredilmektedir. İblis, Ğarûr, Vesvâs, Hannâs, Aduvv vs. Şeytanın secde emrine isyan etmeden önceki isminin “Azazil” olduğu nakledilir. Allah’a isyanı dolayısıyla lanetlenmesinin ardından amelleriyle paralel olarak; cinler ve insanlar içerisinde şerli ve saptırıcı varlıkları kapsayan ortak bir isim olarak “Şeytan”, hüsra- na uğrayıp Allah’ın rahmetinden ve tüm hayırlardan ebediyen ümidini yitirmiş olan anlamında “İblis” vb. isimlerle adlandırılmıştır.

Allah’u Azîmüşşân’ın Kur’an’ında, insanlar içerisinden olumsuz kişiliklere örnek olarak zikrettiği; İnkârcı ve zalim yönetici vasfı olarak sembolleşen “Firavun”, onun bürokrasisini temsil eden; “Hâmân”, sermayeyi ve Kapitalizmi temsilen “Kârûn” vardır. İsim olarak zikredilmese de Firavun’un yanında yer alan, dine karşı dinin delillerini kullanarak mücadele eden “Belam”ın kıssasını anlatır.

d) Allah’ın İsimlendirdiği Menfi Topluluk ve Zümreler: Dilleriyle inandıklarını söylemelerine rağmen, içlerinden iman etmeyen kaypak, menfaatçi, güvenilmez ve eyyamcı niteliklere sahip güruha “Münafıklar”, Allah’ın ulûhiyetini ve hükümlerini reddeden inkârcı kimselere “Kâfirler” bizzat Allah’ın verdiği isimlerdir. Ayrıca Yahudilere Cumartesi günlerindeki avlanma yasağına uymadıkları için “Ashab-ı sebt”, Bir takım zalim ve diktatör kâfirler hendekler açıp bu hendeklerin içerisinde çok dehşetli ateşler yaktılar. Müminleri bu ateşlerin karşısına diktak dininden döneni serbest bırakıp, imanda sebat edenleri yakan despot, zalim ve kâfir yöneticiler ile onların emirlerini uygulayan çetelerine “Ashab-ı Uhdûd” ismi de zikredilen menfi topluluk isimleri olarak görebiliriz.

Gerek şahıs, gerekse topluluk isimleri ol-

sun Allah tarafından konulmuş olan bu isimlerin genel özelliklerine baktığımızda bunların amellere paralel isim ve nitelemeler olduğunu görebiliriz. Aynı şekilde Allah Resûlü (S.A.V), asıl ismi Amr İbni Hişam olan ve müşrikler arasında “Ebu’l Hakem” (Hikmet ve bilgeliğin babası) diye anılan şirk önderine “Ebu Cehil” (Cehaletin Babası) demiş, bu vasıf onu tanıtan bir alem haline dönüşüvermiştir. İnsan ne kadar zeki olursa olsun yaratanını tanımıyorsa cehaletin en koyusunu yaşıyor demektir. Hele yaratana isyan konusunda önderlik yapıyorsa o, cahilin önde gideni olduğundan onu “Ebû Cehil” (Cehaletin Babası) diye vasıflandırmak deyim yerindeyse köşe taşı gibi yerine oturmuş oluyor. Artık onu neredeyse hiçbir Müslüman Ebu’l Hakem olarak tanıyamaz olmuş, ama Ebu Cehil deyince herkesin bildiği bir kişi olmuştur.

Yine Hz. Ebu Bekir (r.a)’e “Sıddîk”, Hz. Ömer (r.a)’e “Faruk” Hz. Osman’a “Zinnureyn”, Hz. Ali (r.a)’ye “Murteza” Hz. Halid b. Velid (r.a)’e “Seyfullah”, Hz. Abdullah b. Amr (r.a)’a “Abdullah Zülbicâdeyn” (örnekleri daha çok artırabiliriz) şeklinde isimlerine adeta ek yapılması onların güzel amelleriyle vasıflandırılmaları sebebiyle olmuştur.

İnsanlara gerek önceden verilmiş isimlerin, gerekse çocuklara verilen isimlerin doğru ve anlamlı olması, şirk çağrışımı yapmaması konusunda Peygamberimiz (S.A.V)’in titizliği ve bu hususlardaki uyarı ve tavsiyelerini mutlaka dikkate almak zorundayız.

*Peygamber Efendimiz,
ashabını çocuklarına isim
verme konusunda uyarırdı.
Yeni doğan çocukların
adlarını bazen Efendimiz
(S.A.V) bizzat kendisi verir,
bazen da isim tavsiyesinde
bulunurdu.*

ÇOCUKLARA İSİM VERMEK ŞAHSİYET VERMEKTİR

Peygamber Efendimiz, ashabını çocuklarına isim verme konusunda uyarırdı. Yeni doğan çocukların adlarını bazen Efendimiz (S.A.V) bizzat kendisi verir, bazen da isim tavsiyesinde bulunurdu.

Sahâbeden, ismi câhiliye döneminde konulan, İslâm nazarında hoş olmayan isimleri anlamı daha hoş ve güzel olanlarıyla değiştirirdi. Efendimiz (S.A.V)'in gerek yeni doğmuş çocuklara isim verirken, gerekse cahiliye döneminde konulmuş uygun olmayan isimleri değiştirirken izlediği tutumunu incelediğimizde şu hususlar dikkati çekmektedir.

1- İsimlerde şirk çağrışımı olmamasına dikkat ederdi. Nitekim cahiliye döneminde ismi Abdul Uzza olarak konulan bir sahabenin ismini “Hayır sen Uzzâ’nın kulu değilsin Allah’ın kulusun” buyurarak Abdullah olarak değiştirmiştir.

2- Allah’tan başkasının adlandırılması câiz olmayan isimleri mahlûkattan birine verilmemesi ni tembih ederdi. Bir hadisi şerifte; “Kıyamet gününde Allah Teâlâ’nın en fazla gazap edeceği en pis ve en kindar adam Melikü’l-emlâk adını alan kimsedir. Allah’tan başka melik yoktur.”⁹ buyurmuştur.

3- Allah’ın isimlerinin insanlara verilmesini yasaklamıştır. Çünkü Rahman, Kuddûs, Hâlık, Cebbâr, Müheymin gibi Cenab-ı Hakk’a ait isimlerde kulların asla layık olamayacağı bir büyüklük vardır.

4- Şahısların isimlerinin kişilikleriyle özdeş olmasını hedeflerdi. Bunun misallerini yukarıda arz etmiştik.

5- İsmnin ifade ettiği anlamı rol model olarak almasını arzulardı. Mesela peygamberimizin verdiği isimlerden “İbrahim”, ismi cahiliye döneminden beri Arapların tanıdığı ancak onun davet ettiği tevhid yolundan saptıkları, aynı zamanda ata-

ları da olan bir peygamber ismidir. Bilhassa kendi evladına İbrahim ismini vermekle onun yeniden bir rol model olarak alınması, dolayısıyla da onun davet ettiği tevhidin tam manasıyla anlaşılması ve yaşanması arzusu vardır.

6- İsmnin, kişide tanımlama yapmasına ve zihinsel kurgu oluşturmaya vesile olmasını arzulardı. Bir hadisi şerifte “Allah katında isimlerin en sevimlisi Abdullah ve Abdurrahman’dır.” 10 Buyrulmuştur. Bunun sebebi; Abdullah isminin sadece Allah’a kul olmayı ve onun karşısında kulun acziyet ve çaresizliğini çağrıştırmasıdır. Abdurrahman’da ise her mahlûka şamil olan rahmet ve merhameti itiraf vardır.

7- İfade ettiği anlamın kişiyi gereksiz kuruntulara veya gurur, kibir ve kendisini aldatma gibi duyguları telkîn eden isimler olmamasına özen gösterirdi. Mesela; rivayetlere göre Zeynep binti Ebî Seleme’nin adı Berre idi. Buna nefsinin tezkîye ediyor denildi. Bunun üzerine Hz. Peygamber onu Zeyneb olarak değiştirdi.¹⁰ Berre ismi “İyi insan, günahsız, kusursuz kimse.” anlamına gelmektedir. Bu manada bir isim, sahibinin zihninde kendini beğenme gibi bir duygu oluşturabilir, bu da kişinin karakterini olumsuz yönde etkilemesine yol açabilir. Binaenaleyh bu ismi değiştirirken, Hz. Peygamber (S.A.V), “Allah sizin iyi olanlarınızı en iyi bilendir.” buyurarak “Kendinizi temize çekmeyin!”¹¹ buyurarak bu değişikliğin gerekçesini ortaya koymuştur.

Çocuklara güzel isimler vermek ebeveynler üzerinde büyük bir sorumluluk ve önemli bir vecibedir. Dolayısıyla çocuklarımıza isim verirken de aklımıza estiği gibi hareket edemeyiz. Kur’an ve Sünnetin çizdiği ölçüler esas alınarak, verdiğimiz ismin evladımızın ahlak ve karakterine etkisi düşünülerek, toplumun şuur düzeyine katkı sağlayacak isimler seçilerek bu vecibe ifa edilmelidir.

9 Müslim, Âdâb 21

10 Buhârî, Edeb 108; Müslim, Edeb 17

11 Müslim, Âdâb 19.

SANATIN İLAHİ YÖNÜ

Birol **DUMAN** / Eğitimci - Yazar

Bilgi edinme yolları, üzerinde çokça tartışılan bir konudur. Bunun en önemli sebebi bilginin kaynağına dayanır. Çünkü bütün inanç ve ideoloji grupları mahlûkatı kendi bilgi kaynaklarına göre açıklamaya çalışmaktadırlar. Kendilerine ulaşan bilgileri gerçek kaynak olarak kabul ettikleri bilgilerle kıyas ederler. Kimileri duyu organlarıyla algılanan bilgileri, kimileri akılla elde edilenleri, kimileri deneyle, kimileri tecrübeyle, kimileri fitri bilgilerle, kimileri sihir, büyü gibi sırlı güçlerle vs.

Örneğin İslam âlimleri, hakiki bilgi kaynağının vahiy ve fitri bilgiler olduğunu belirtmektedirler.

Yani insan kendisine ulaşan bilginin doğruluğunu vahiy kaynaklarıyla veya fitri (bazı düşünürler buna zorunlu bilgiler demişlerdir) bilgilerle kıyaslayarak anlar. Pozitivistler ise buna itibar etmemekle birlikte hakiki bilgi kaynağı konusunda kendi aralarında ihtilafa düşmüşler; rasyonalist kesim biçimsel bilimler sınıfına giren matematiği, ampiristler (deneyi esas alan görüş sahipleri) ise doğa bilimleri sınıfına giren fiziği örnek almışlardır.

Felsefeciler bilgi olayında süje (özne) denilen insan bilinci ile, obje (nesne) denilen varlığın ilişkisinden bahsetmektedirler. Bu durumda bilgileri: gündelik, dini, teknik, bilimsel, sanatsal ve felsefi olarak sınıflandırmışlardır.

Ne var ki, burada sanat dışındaki çoğunun verdiği bilgi nesnel (objektif) iken sanatın verdiği bilgi öznel (sübjektif) tir. Çünkü sanatçının ortaya koyduğu eser iç durumunun gücüyle kendine özgü yorumdan başka bir bilgi değildir. Sanatçının bu öznel yorumu nedeniyledir ki aynı sahneye bakan bir kaç ressam tuvallerinde birbirinden farklı resimler çizerler. Aynı olaya bakan şairler baktıkları olayda farklı tarafları görür ve dile getirirler. Bu yüzden bir sanatçıyla başka bir insanın nesneye ve olaylara bakış tarzı çok daha farklıdır.

Atom bombası, bilim adamları için büyük bir buluştur, ancak sanatçı için bir faciadır. Bilim adamının Hiroşima'da teknik bir harikuladeliği görmesiyle şairin düşünce, duygu ve ahlaki bazdaki durumu göz önüne alındığında Hiroşima'ya bakan bilim adamı orada bir övünç, şair ise utanç duyar.

*Aliya İzzet Begoviç
“İlimle sanat arasındaki
münasebet, mekanik uzayın
peygamberi Newton ile
‘insan hakkında her şeyi
bilen şair’ Shakespeare
arasındaki münasebet
gibidir... Varoluşun mana
veya manasızlığı meselesi ve
bu müşküllerden çıkış yolu
bütün bunlar hiçbir zaman
ilmin tetkik mevzuu olamaz;
sanat ise bu mevzulardan
istese de kaçamaz. Çünkü
şiir ‘insan hakkında bilgi’dir,
ilmin tabiat hakkında bilgi
olduğu gibi...” der.*

Aliya İzzet Begoviç “İlimle sanat arasındaki münasebet, mekanik uzayın peygamberi Newton ile ‘insan hakkında her şeyi bilen şair’ Shakespeare arasındaki münasebet gibidir... Varoluşun mana veya manasızlığı meselesi ve bu müşküllerden çıkış yolu bütün bunlar hiçbir zaman ilmin tetkik mevzuu olamaz; sanat ise bu mevzulardan istese de kaçamaz. Çünkü şiir ‘insan hakkında bilgi’dir, ilmin tabiat hakkında bilgi olduğu gibi...” der.

Kimileri sanatı bir eğlence veya gündelik sıkıntıları unutturma, oyalama aracı olarak görebilirler. Nitekim eski çağlarda da sanat aristokrat kesimi eğlendirme aracı olarak değerlendirilmişti. Oysa sanat, birçok aydın ve düşünürün insanı ve toplumu girdiği bunalımdan kurtarıcı bir etken olarak görülmektedir. Bu durumda özellikle baskıcı rejimlerde sanat tehlikeli bir faaliyet sınıfına girmektedir.

Bu noktada Rus devriminden sonra Rus ilmi yükselirken sanatta gerileme olması hatırlanmalıdır. Sosyalist Rusya dünyaya fizikçi, atomist, devlet adamı, teşkilat uzmanları yetiştirmiş, fakat şair, ressam, müzisyenler vb. verememiştir. Ali İzzet Begoviç bu konuda şöyle demektedir: “19. Asırda, daha yoksul, yarı cahil ve örgütlenmemiş bir durumdayken dünyaya Puşkin, Gogol, Çehov, Tolstoy, Dostoyevski, Çaykovski ve Rimski-Korsakov’u vermiş olan bu memleketin bugün, 20. asrın son çeyreğinde, sanat ve edebiyatta Rus kültürünün tarih sahnesine çıkmaya başladığı zamanlarda yetiştirmiş olduğu büyük şahsiyetlere muadil bir tek sanatkarı bile çıkarmaya hemen hemen hiç kabiliyeti yoktur.”

Bu yetmiyormuşçasına Sosyalist Rusya birçok sanat eserini yasaklamıştır. Bu uygulama Maolu Çin’de de aynen gerçekleştirilmiştir. Sosyalist Rusya Stalin zamanında bir adım daha ileri giderek Stalin’in yakın arkadaşı A.A. Zhdanov’un desteğiyle ressam, filozof, yazar, müzisyen vb.

entelektüeller yakın takibata alınmış ve çoğu öldürtülmüştür. Yaşayanlar ise sadece sisteme uyanlar veya tamamen susmayı tercih edenlerdir.

Bugün insan ve ekosistem büyük bir tahribata uğramıştır. Özellikle Batı, Aydınlanma felsefesinin göstermiş olduğu hedefle gelinen noktanın nelere mal olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Gerek insanlık gerekse doğa telafisi zor bir yıpranmaya maruz kalmıştır. Bu durumda çıkış noktası olarak çeşitli alternatifler ortaya konulmaktadır. Fakat alternatif üreten düşünürlerin vazgeçemedikleri ortak payda sanat olmaktadır.

Garaudy “Çöküşün Öncüsü ABD” adlı eserinde çöküşü durduracak üç önemli unsurdan bahsederken bunları: Eğitim, sanat ve siyaset olarak sıralamaktadır. Laszlo ise insanlık aleminin bugünkü feci durumun bir yol ayrımına kadar geldiğini, bu yol ayrımında insanın tüm özellikleriyle varlığını sürdürebilmesi için bilim, sanat, din ve eğitim müesseselerinin sağlıklı biçimde devam etmesi zorunluluğunu belirtmektedir.

Sanat, insanın Allah ile olan muhabbetinin bir meyvesidir ve ilahi bir yönü vardır. Bu yüzden sanat, Allah için yapıldığında gerçek mahiyetini bulmuş olur. Necip Fazıl “Biz şiiri iman için bilmişiz...” derken, şairle ilgili de: “Şair demek Gaye-İnsanlık ve Ufuk-Peygamberi Kâinatın Efendisini, Allah’ın sevgilisini sezmeye doğru hususi ve ileri bir istidat...” diyordu.

O, şiirin, mutlak hakikat olan Allah’a inanan veya inanmayanların elinde ister bilerek, ister bilmeyerek, O’nu aramaktan başka vazifesi olmadığına inanıyordu ve bunu “Şiir, Allah’ı sır ve güzellik yolunda arama işidir.” diyerek vecizeleştiriyordu.

Benzer şekilde Aliya İzzetbegoviç de “Doğu ve Batı Arasında İslam” adlı eserinde, “Tabiat aleminden bambaşka bir alemin mevcudiyeti her dinin, her sanatın kaziyesidir, yalnız tek bir alem olsa sanat imkansız olurdu. Din, ahlak ve sanat daha yaratılış fiili ile zuhur eden aynı şecerenin dallarıdır.” diyor ve Maritain’in şu sözlerine yer veriyordu: “Şiir, ruhun, haddizatında ifade edilemeyen hakikatle onun kaynağı olan Tanrı ile olan temasının meyvesidir...”

Sanat ülkemizde asli görevlerinin birçoğundan uzaklaşmıştır. Bunun en büyük nedeni sanatçılarımızın kendilerini ve tüm alemleri yaratan Allah’tan uzaklaşmaları, içlerinde bulundukları toplumun inanç ve kültürüne yabancı olmaları ve dünyada cereyan eden olayları yakından takip edememelerinden kaynaklanıyor. Sanatçılarımız, ülkemizdeki eğitim sistemini ve medya gündemini aşamıyorlar. Modern dünyada bazı sanatçı ve aydınlar, aydınlanma felsefesinin rasyonalizmini, bireyciliğini, teknokrasiciliğini, faydacılığını, şimdiciliğini, realizmciliğini vb. eleştirmekte; bunlara karşı duygu ve arzuları ön plana çıkaran irrasyonalizmi, cemaatleşmeyi, anti teknokrasiyi, nitelikçiliği, geçmişçiliği, imajcılığı vb. fikir ve düşüncelerin olumluluğunu tartışıyor. Batı, gelinen noktadan geri dönüş veya başka bir yaşam sistemine geçiş için alternatifler arıyor. Bizim sanatçılarımız ise aydınlatma felsefesinin eleştirilerini sürdürmekte, önerilerini yinelemektedir.

Bu noktada İslami kesimin de büyük eksiklikleri var. Sanat, toplumda azınlık denecek kadar küçük bir kesimin egemenliğine teslim edilmemeliydi. Sanat da tıpkı bilim gibi mü ‘minin yitiğidir ve sahip çıkılmalıdır.

Sanat, bazı sanatçıların dar kalıpları arasına sıkışmış düşüncelerinden kurtarılmalıdır.

Karma Eğitimi Sorgula(yama)mak

Muhammed S. ARSLAN / *Eğitimci*

Eğitim, önceden belirlenmiş esaslara göre insanların davranışlarında istendik ve belli gelişmeler sağlamayı amaçlayan planlı bir süreçtir. İnsanın içinde yaşadığı toplumda değer taşıyan, yetenek, tutum ve diğer davranış biçimlerini geliştirdiği tüm süreçler, eğitimin bir parçasıdır. Eğitim, insanın beşikten

mezara yani doğumundan ölümüne kadar devam eden bir süreç olduğundan siyasî (**politik**), **sosyal**, **kültürel** ve **bireysel** tüm faktörlerden etkilenmektedir. Bireylere hayatta gerekli olan bilgi ve kabiliyetlerin **sistematik** bir şekilde verildiği eğitim kurumlarının (her türden okulların, **kursların** ve **üniversitelerin**) bu faktörlerden etkilenmemesi düşünülemez. Karma eğitim, söz konusu faktörlerin biçimlendirip bir şekilde eğitim paydaşlarının önüne konduğu fiili bir durum. Bu yazıda karma eğitimin zararları/faydaları üzerine derinlemesine analiz yapmaktan zi-

yade “oluşturulan ve bir şekilde kabul ettirilen/ dayatılan” fiilî durumu sorgulayacağız.

Benim idarecilik yaptığım bir okulda (üç bin öğrencisi var ve 230 öğretmen çalışıyor) disiplin kurulu ve öğretmenlerin kanaati okulda yaşanan şiddetin önemli bir kısmı karma eğitimin getirdiği sorunlardan oluşuyor. Öğretmenler ve okul idaresi diğer sorunlarla beraber karma eğitimin getirdiği problemlerle meşgul olmaktan eğitime yeteri kadar zaman ayıramıyor.

Çeşitli bilimsel araştırmalardan elde edilen kimi sonuçları karma eğitim açısından yeniden hatırlamakta fayda var: Erkeklerin beyni kadınlara göre yüzde 9 oranında daha büyük. Kadınlarda beyninin konuşmayla ilgili bölümü erkekler göre yüzde 11 oranında daha fazla nörona sahip. Kadınlar dil öğrenme ve sözel derslerde daha yetenekli. Erkekler ise sayısal alanda daha öne çıkıyor (Dünyada Nobel fizik ödülü alan 168 kişiden sadece ikisi bayan). Kızlar uzlaşmacı, erkekler ise yarışçı. Okullarda erkek çocuğun yaramazlıklarına daha çok göz yumuluyor. Erkekler kızlara göre daha fazla övgü alıyor, daha fazla uyarı alıyor. Erkekler kızların iki katı daha fazla derse katılıyor. Kızların ders esnasında sözleri daha sık kesiliyor, alay ediliyor ve erkekler tarafından katılımları engelleniyor. Kimi bayan öğretmenler kız öğrencilerle az ilgileniyor. Derslerde erkeklerin istekleri ön planda tutuluyor kızların ilgilendiği konular arka plana itiliyor... Öğrencilerin fizyolojik ve bireysel farklılıklarının yanında sosyo-kültürel şartların da eğitim üzerinde doğrudan etkisi var. Ülkemizde doğu bölgeleriyle batı bölgelerinin, (Bazı valilerimiz “Doğu ve Güneydoğu’da karma eğitim sebebiyle, aileler 13 yaşından sonra çocuklarını okula göndermiyor. Ayrı sınıflar oluşturulması yerin-

de olur” diyor.) şehirde yaşayanla kırsalda yaşayanların, tarım-hayvancılıkla uğraşanlarla sanayi bölgelerinde oturanların, varlıklı ailelerle dar gelirli ailelerin eğitime bakışı ve eğitimden beklentisi bir değil.

Peki biz ne yapıyoruz, eğitim sistemimizde tüm bu farklılıkları ne derece gözetiyoruz? Eğitim ortamlarının hazırlanmasında, zorunlu ve seçmeli derslerin belirlenmesinde, müfredatlarının hazırlanmasında okul türlerini, bölgesel, kültürel ve sosyal farklılıkları ne derece dikkate alıyoruz? Nihayet karma eğitimle ilgili verilen kararlarda bahse konu faktörler, pedagojik-ilmî yaklaşımlar ve eğitim paydaşlarının tercihleri mi etkili olmuştur; yoksa ön yargılar, politik mülahazalar ve dayatma stratejisi mi?

ABD’de ve AB üyesi birçok ülkede hemcinsin bir arada olduğu okul modelleri yaygınlaştırılarak uygulanıyor. ABD’de bu tür okulların sayıları yüzlerle ifade edilirken, ünlü İngiliz ve Alman dergileri karma eğitim ile ilgili “Yüzyılın en büyük pedagojik yanlışı” başlığıyla okuyucu karşısına çıkıyor ve “Karma eğitim, hem kızlar, hem erkekler için fayda sağlamamıştır” şeklinde raporlar yayımlıyorlar.

Şahsiyet...

80'li hatta 90'lı yıllara kadar devam eden kız liseleri ve erkek liselerinin başarıları ortada iken 2000-2001 yılına gelindiğinde neden kapatıldığı ve karma eğitimin özel kurumlarda bile neden sıkı sıkıya takip edildiği hepimizin malumu: "Laiklik elden gidiyor!" ve "Eyvah! İrtica". Karma eğitimin sorgulanmasının bile cumhuriyet ve rejim sorunu olarak algılanması bizim ülkemize özgü galiba. Dünyanın birçok bölgesinde karma eğitim yaygınlıkla uygulanıyor olsa bile bunun dışında kalan okullara mutlaka rastlıyorsunuz. ABD'de ve AB üyesi birçok ülkede hemcinsin bir arada olduğu okul modelleri yaygınlaştırılarak uygulanıyor. ABD'de bu tür okulların sayıları yüzlerle ifade edilirken, ünlü İngiliz ve Alman dergileri karma eğitim ile ilgili "Yüzyılın en büyük pedagojik yanlışı" başlığıyla okuyucu karşısına çıkıyor ve "Karma eğitim, hem kızlar, hem erkekler için fayda sağlamamıştır" şeklinde raporlar yayımlıyorlar.

Batı tipi eğitim modellerini savunan eğitimcilerimiz ve kimi aydınlarımız ise batıda karma eğitimin aleyhinde yapılan araştırmaları ve yaygınlaşan uygulamaları nedense görmezden geliyor ve hala "ille de karma eğitim hem de şartsız ve koşulsuz" diyor. Batı ülkeleri, fikrî ve kültürel arka planda bu yaklaşımı ülkemizde destekliyor ve bunu laiklik ve eğitim sorunu haline getirilmesini destekliyor. Oysa aynı batı ülkeleri kendi üniversiteleri ve kolejlerinin birçok Arap ülkesinde açtığı okullarda karma eğitim modelinin yanından bile geçmiyor; kız kolejini bir caddeye açtığında erkek kolejini birkaç cadde aşağıya açıyor, hani nerde kaldı karma eğitimin eşsiz(!) faydaları.

Bizim derdimiz ne? Karma eğitim yüzünden temel eğitimden sonra okuldan kopan, evine ai-

lesine kendi dünyasına dönen onca beyni, geleceğin olası mucitlerini, bilim adamlarını, süper zekâlarını niye yok ediyoruz? Bu durumdan ülkemiz, milletimiz ne kazanıyor ne kaybediyor?

Karma eğitim kimi çevreler için bir eğitim tabusu. Bu hayatta her şeyi sorguladığımız halde karma eğitimi sorgulayamıyoruz. Demokrasi, insan hakları ve özgürlükçü söylemlerin tavan yaptığı günümüz dünyasında hala tek tip ve dayatmacı eğitim uygulamalarına neden sarılıyoruz? Farklı düşünen, farklı inanan insanlara kendilerini rahat, özgür ve mutlu hissedecekleri, bilgi ve yeteneklerini geliştirecekleri eğitim-öğretim ortamlarını niçin çok görüyoruz? Farklılıklarımız, farklı anlayışlarımız bir zenginlik ise, çoktan seçmeli testleri koyduğumuz öğrencilerin önüne çoktan seçmeli eğitim ortamlarını ve eğitim modellerini neden koyamıyoruz? Kişiyi ve ihtiyaca göre belirlenen eğitim anlayışlarının, butik eğitimlerin, evden eğitimlerin, uzaktan eğitimlerin, sanal eğitimlerin/sanal dershanelerin, e-öğrenmenin gittikçe yaygınlaştığı dünyamızda karma eğitimi sorgulamanın, farklı seçeneklere de fırsat ve imkân sağlamanın vakti geldi de geçiyor galiba. Şunu hiç unutmayalım ki "Eğitim, insanları bir kalıba sokma çalışması değil, bilakis yetenekleri geliştirme ve geleceği inşa etme sanatıdır."

Farklılıklarımız, farklı anlayışlarımız bir zenginlik ise, çoktan seçmeli testleri koyduğumuz öğrencilerin önüne çoktan seçmeli eğitim ortamlarını ve eğitim modellerini neden koyamıyoruz?

SAFFRON

KAHRAMANMARAS
TATLI DONDURMALARI

Farklı Bir Dünya... Keşfedin.

Saffron Hotel Turizm Taşımacılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.

★★★

Saffron Ankara

T. 0312 231 92 15 pbx

F. 0312 231 92 25

★★★★

Saffron Eskişehir

T. 0222 220 35 70 pbx

F. 0222 220 35 75

★★★★

Saffron Kahramanmaraş

T. 0344 224 00 00 pbx

F. 0344 224 00 15

★★★

Saffron Yozgat

T. 0354 223 63 11 pbx

F. 0354 223 63 03

KAR(MA) EĞİTİM

Hüseyin **YAVUZ** / *Eğitimci*

Karma eğitim hastalığı “Tanzimat yıllarına kadar kız ve erkek çocuklar sübyan mektebine beraberce giderek burada 3-4 yıl kadar birlikte öğrenim görmeleri ile sınırlıydı. Osmanlılarda ‘kadınların eğitimi sorunu’ düşüncesiyle ele alınmıştır. 1924 yılında ilkokullarda ve 1927 yılında da ortaöğretimde başlamıştır. Karma eğitimin adeta bir ideoloji gibi dayatılması 2000’li yıllara rastlar. İlginçtir ki aynı yıllarda Almanya’nın Kuzey Rheinwestafalen eyaletinin Eğitim ve Bilim Bakanı, okullara birer yazı göndererek, imkânları ölçüsünde ve kademeli olarak ayrı eğitime geçmelerini emretmiştir.¹ Başlangıçta 5 yıl süreli ilkokullar, öğrencilerin çocukluk dönemine denk geldiği için fazlaca sorun gibi görünmeyen (veya gösterilmeyen) karma eğitim problemi, 2002 yılında ilkokulların 8 yıllık kesintisiz eğitimle dayatma haline gelmiştir.

tisiz eğitimle dayatma haline gelmiştir.

Öğretme bir sanattır. Öğretmenler her bir öğrencinin ihtiyaç duyduğu, alması gereken bilgi ve beceriyi günün durumuna göre çeşitli metotlar uygulayarak sunmak zorundadırlar. Maksat eğitim öğretimse bunun en verimli olanı yapılmalıdır. Kız ve erkek öğrencilerin farklı öğrenme süreçlerine sahip olduğu araştırmalar sonucunda ortaya konmaktadır. Çıkan sonuçlarda sebeplerinden birisi, gelişim ve olgunlaşma süreçlerinin farklı olduğu ortaya konulmuştur. Buna örnek verecek olursak beyin gelişmeleri farklıdır. Ders anlatırken kullanılan materyaller kızlar ve erkeklerin ilgi alanları farklı oluşu sınıflarda tam anlamı engellemektedir.

Tek cinsiyetli eğitimin, her iki farklı cinse yönelik olumlu sonuçlar doğurduğu gözlemlenmiştir. Örnek olarak, erkek öğrencilerin tek cin-

¹ www.islamustundur.com

siyetli eğitimde daha başarılı olduğunu söyleyen araştırmalar da bulunmaktadır. Graham Able'in araştırması erkek öğrencilerin akademik başarılarının kızlara göre tek cinsiyetli eğitim verilen okullarda daha yüksek olduğunu ortaya konmuştur. Bu çalışmadan kolaylıkla kız ve erkek öğrencilerin karma sınıflarda akademik olarak dezavantajlı durumda oldukları, fakat bu dezavantajın erkekler için daha fazla olduğu sonucuna ulaşılabilir (Gordon, 2000). 2002 yılında Ulusal Eğitim Araştırmaları Kurumu, okul büyüklüğü ve okul tipinin (ayrık veya karma) akademik performansla etkisini araştırmakla görevlendirildi ve İngiltere de 2954 liseyi inceledi. İngiltere de pek çok tek cinsiyetli okul bulunmaktadır. Kurumun yayınladığı rapora göre öğrencilerin akademik kabiliyetleri ve diğer arka plan faktörleri göz önüne alındığında bile, hem kızların hem de erkeklerin tek cinsiyetli okullarda kayda değer bir şekilde daha başarılı oldukları gözlemlendi. Bu yaş grubunda (9, 10, 11, 12. Sınıflar) kız öğrencilerde başarı daha fazla ve daha istikrarlı çıktı. Bilhassa kızlarda bütün akademik kabiliyet seviyelerinde tek cinsiyetli okullar karma okullara göre daha iyi performans sergilediler. Erkekler için ise alt seviye akademik başarı grubunda olanlarda daha fazla netice alındığı görüldü.² Ortaokullarda bile eskiden erkekler kızlar için kavga ederdi ama şimdi kızlar erkekler için kavga eder duruma geldi. Kızların erkekleri taciz edecek kadar arduygularının çatlaması, erkeklerin kendilerini ispat için zararlı alışkanlıklara müptela olması acı sonuçlar doğurmaktadır. Bu önlenemez duruma gelmeden önce karma eğitimden bir an önce vazgeçilmelidir.

Birçok araştırmacı kız ve erkeklerin ayrı bulunduğu okullarda başarının nasıl artış gösterdiğini akademik çalışmalarla ortaya koymuştur. Eğitim materyallerinin ve metotlarının geliştiği bu çağda artık bunlar görülmeli ve ona göre karma eğitimden vazgeçilmelidir.

1995 yılında 3 devlet okulunda yürütülen ayrı

eğitim uygulaması, günümüzde 253 okula çıktı. 51 okula ise tamamen kız ya da erkek öğrenciler alınıyor. ABD'de yapılan araştırmalar, kız ve erkeklerin ayrı sınıflarda bulunmasının getirdiği faydaları gözler önüne serdi. Öğrencileri meşgul eden eğlence, kavga, suç işleme, vakti boşa harcamaya, taciz ve gebelik gibi olumsuzlukların ayrı eğitim veren okullarda en aza indiği gözlemlendi. Toronto Devlet Okulları Eğitim Müdürü Chris Spence, 2009-2010 eğitim ve öğretim yılında 'Erkek Liderlik Okulu' adlı proje başlattı. Spence, öğretmenler ve velilerle yaptıkları 200 toplantıdan sonra kız ve erkek çocukların ayrı okuduğu 300 sınıf projesine karar verdiklerini ifade etti. Almanya'nın Bayern Eyaleti Milli Eğitim Bakanlığı'nın yayınladığı Schul Report dergisinde, Münih Okul Pedagojisi ve Eğitim Araştırmaları Devlet Enstitüsü'nün raporuna yer veriliyor. Raporda 1960'lı yıllarda, karma eğitimin ilerlemenin ölçüsü olarak kabul edildiğine,

1980'lerden sonra ise karma eğitimin zararlarının tartışılmaya başlandığına dikkat çekiliyor. Sonuç olarak "Karma eğitim, hem kızlar hem erkekler için fayda sağlamamıştır." denilerek ayrı eğitim okulu uygulamasına başlanması gerektiği ifade ediliyor.

Batı'dan ithal edilerek dâhil edilen ve 'çağdaşlık' ile 'eğitimde eşitlik' diye sunulan karma eğitim uygulaması, ne bilimsel ve ne de pedagojik bir ilke değildir. 2000'li yıllarda karma eğitim adeta kutsal bir ideoloji gibi kabul ettirilmeye çalışılmıştır.

Günümüzde özellikle kızlarımızın okullara

2 www.singlesexschools.org

KAR(MA) EĞİTİM

gitme oranının düşük olduğu bölgelerimizde yapılan araştırmalarda halka bunun nedeni sorulduğunda “**Kızlarının** güvenli ortam bulunmadığı ve hayat tarzına uymadığı.” cevabının oranı % 78 olarak ortaya çıkmaktadır.

Batı'dan ithal edilerek dâhil edilen ve 'çağdaşlık' ile 'eğitimde eşitlik' diye sunulan karma eğitim uygulaması, ne bilimsel ve ne de pedagojik bir ilke değildir. 2000'li yıllarda karma eğitim adeta kutsal bir ideoloji gibi kabul ettirilmeye çalışılmıştır. Bu uygulama ithal edildiği Avrupa ve ABD'de karma eğitime yönelik eleştirilerden sonraya rastlar. Özgüven ve cesaretimiz bakımından düşündürücü olan bu durumun diğer bir anlamı, karma eğitim uygulamasının artık 'çağdaşlık' argümanı ile eskisi kadar kolay savunulamayacağıdır. Günümüzde televizyonlarda ve sinemalarda ortaokul, lise hatta ilkokulların yaşantısının karşı cinslerle ilgili bizim burada örnekleme yapma-

mız bile uygun düşmeyecek şekilde sergilemeleri, öğrencilerin özendirilmesi ve çocuklarımızın aileleri ile birlikte izlemesi işin vahametini göstermektedir. Okullarda o günkü öğrencilerin davranışları hangi diziyi izlediklerinin ipucunu vermektedir. Unutmayalım ki; yapılan her film, tiyatro ve dizilerin bir amacı vardır. İdeolojik olarak toplumun ifsadı yasalarla olduğu gibi bu basın yayın araçlarıyla desteklenerek toplumda yerleşme çalışmaları asla aklımızdan çıkmamalıdır. 28 Şubat dayatması olan bu ideolojik uygulama bakalım ne zaman ortadan kaldırılacaktır. Günümüzde Ruhban okullarının açıldığı bir dönemde kendi özüne uygun uygulamalar Kar(ma) eğitim gözden geçirilmelidir. Demokratikleşme paketinin şekillendiği şu günlerde karma eğitimin kaldırılması konusunun bu pakete dahil edilmesi eğitim öğretime kalite ve seviye getireceği kanaatindeyiz.

Türkiye'de ilk!*

DUYDUK DUYMADIK DEMEYİN!

KURU YOLUM ERPİLİÇ'TE!

Sıcak suyla tüy yumuşatma bitti.
Kuru Yolum geldi.
Daha fazla sağlık, daha fazla
hijyen geldi.

KURU YOLUM

Türkiye'de ilk!*

*Geleneksel usullere uygun,
el değmeden kuru yolum.

Piliç alırken
bu etiketi arayın!

www.kuruyolum.com.tr

Her piliç Erpiliç değildir

facebook.com/Kuruyolum

twitter.com/kuruyolum

ÖĞRETMENLİK ÜZERİNE BİRKAÇ SÖZ...

Mustafa **ALKAN** / *Eğitimci*

Öğretmenlik bir meslek değil bir yaşam biçimidir. Bu nedenle çeşitli mesleklerle kıyası mümkün değildir. Öğretmenin ilgi alanı tektir, o da öğrencidir. Her insan tek/biricik yaratılmıştır. Her insanın karakter yapısı ve öğrenme süreci farklılık gösterir. Bu nedenle öğretmenlik her öğrenciyi ayırmadan/ayırıştırmadan, kuşatıcı ve öğrencide farkındalık oluşturan (öğrencinin yaratılış gayesine uygun hareket etmesini sağlayan) bir süreçtir.

Öğretmen, öğrencinin madden ve manen tüm ihtiyaçlarını ete kemiğe büründüren insandır. Öğretmenin yaptıkları/yapacakları öğrencisini yemyeşil ovalara da dipsiz kuyulara da sürükleyebilir. İsteyen öğretmen öğrencinin boynuna zarif ve değerli bir kolye ya da ipek bir kravat veya yağlı bir organ da takabilir.

Öğretmenlik, ince eleyip sık dokumayı ve sabırlı olmayı gerektirir. İlmek hatasına, renk ve desen bozukluğuna karşı dokuduğu halıdan (öğrencisinden) gözünü hiç ayırmayan bir insandır öğretmen.

Öğretmen karınca gibidir. Kendi ağırlığının onlarca katı yükü kaldırabilecek ilahi bir güce sahiptir. Bu güç öğretmen olmaya karar verdiği andan itibaren öğretmenin kalbine mutlaka yüklenecektir.

Öğretmen karınca gibidir çünkü karınca;

- Özverilidir.
- İtaatkarıdır.
- Kolektif çalışır.
- Başarı ve idealleri için gerekirse canını verir.
- Dıştan gelen tüm tehlikelere karşı gelir.
- Planlıdır. (Yazı kış için değerlendirir)
- Dur durak bilmez. (Yorulduğum iki dakika şu taşın gölgesinde dinleneyim diyen bir karınca yoktur.)
- Arkadaşlarını koruyup kollar. Gerekteğinde yüküne el atar.
- Yanında yürüyen arkadaşına çalım atmaz.

- Karıncalar ölülerini/hatalarını ortada bırakmazlar. (Gece gibidirler.)
- Koloniye yöneten karıncayı koruyup gözetirler. Aldıkları emirleri harfiyen ve sorgulamadan yerine getirirler.
- Takip ettikleri ve kendilerine gösterilen bir iz/yol vardır. Bu yolun dışına çıkmazlar.
- Koloninin dışına çıkıp macera peşinde koşmazlar.
- Güçlerini mensubu oldukları koloni için değerlendirirler. Buldukları bir besini başka bir koloniye taşımazlar.

Öğretmen karınca gibidir. Kendi ağırlığının onlarca katı yükü kaldırabilecek ilahi bir güce sahiptir. Bu güç öğretmen olmaya karar verdiği andan itibaren öğretmenin kalbine mutlaka yüklenecektir.

- Bir işi bitirmeden başka bir işe kalkışmazlar.
- Aidiyet duyguları hat safhadadır.
- Üretkendirler.
- Milyonların içinde ayırt edilemezler. Birbirlerinden farklı değildirler. (Hepsi siyah ve altı bacaklıdır. Vücutları üç bölümden oluşur.)
- Esas işlerini bırakıp farklı işlerle meşgul olmazlar.
- Kendilerine verilen akıl çerçevesinde hareket ederler.
- Akıllarının/biyolojik programlarının mutasyona uğramasına izin vermezler.

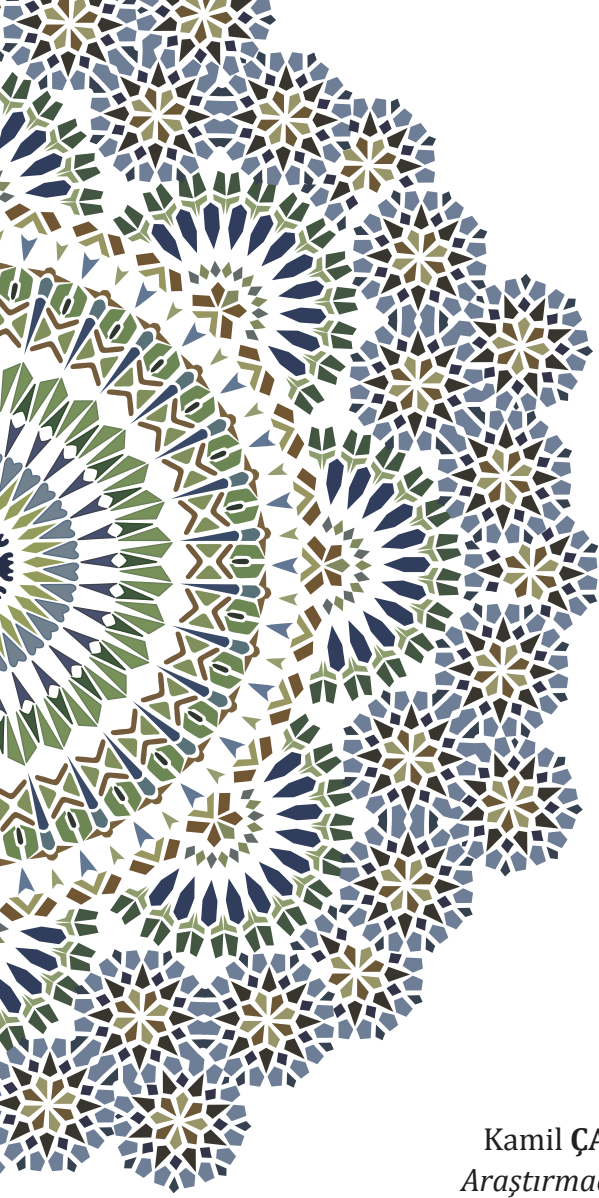
- (Maddi ve manevi) Hastalanan/hastalık taşıyan arkadaşlarının tedavisine yardımcı olurlar.
- Birbirlerine karşı sevgi ve muhabbet beslerler.
- Duydukları bir bilgiyi (koloninin yararını gözeterek) analiz ettikten sonra paylaşırlar. Yanındaki arkadaşının dedikodusunu asla yapmazlar.^{1,2}
- Koloniye su bastığında veya çeşitli nedenlerle yuvaları tahrip edildiğinde hemen işe koyulurlar. Gerekirse yuvalarını amaç ve idealleri doğrultusunda yılmadan ve yıkılmadan sıfırdan yaparlar.
- **Daldan sarkan ve olgunlaşmamış bir meyveye asla talip olmazlar. Sabırla beklerler. Kendilerinin nasibiyse meyvenin olgunlaşıp yuvalarının kenarına düşeceği inancındadırlar. Kendilerine vaat edilmemiş hiçbir şeyin peşinden koşmazlar ve onu kendi hakkı olarak görüp talep etmezler.**
- Gece gündüz tüm canlılar gibi Allah'ı (c.c) tespih ederler.³
- Kalplerinde kin ve kötülük barındırmazlar. Ömürlerinin çok ama çok kısa olduğunu bilirler.
- Adaletlidirler.

Öğretmenlik zoraki yapılan bir iş değildir. Öğretmen önce kendini iyi tanır. Sorumlusu olduğu öğrencileri için daima yanan bir mum olur. Öğretmenliğe aykırı hareketler yaptığı ve öğretmenliğin esas amacının dışına çıktığı anda farklı meslekler arar ve bulur.

1 Ey iman edenler! Zannın birçoğundan sakının. Çünkü zannın bir kısmı günahdır. Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini araştırmayın. Birbirinizin giybetini yapmayın. Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir; çok merhamet edendir. (Hucurat Suresi / 12)

2 Mal toplayan ve onu durmadan sayan, insanları arkadan çekistiren, kaş göz işaretiyle alay eden her kişinin vay haline! (Hümeze Suresi / 1-2)

3 Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar Allah'ı tespih ederler. Her şey O'nu hamd ile tespih eder. Ancak, siz onların tespihlerini anlamazsınız. O, Halim'dir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir), çok bağışlayandır. (İsra Suresi 17/44)

CÂHİZ

Ebu Osman Amr bin Bahr

kendilerine *mescidiyyun* adı verilen edebiyat, kelim, felsefe ve belagat dallarındaki âlimlerden dersler alabilme imkânını elde etti. Ebu Ubeyde el-Esmâî ve Ebu Zeyd el-Ensârî'den Dil ve Edebiyat, Ahfeş'ten nahv, Nazzam'dan kelim tahsil etmiş; Huneyn b. İshak kanalıyla Yunancayı, Ebu Ubeyde ve İbn Mukaffa'nın eserleri sayesinde de Farsçayı öğrenmiştir. Bunun yanı sıra Basra panayırının kurulduğu, çöl Araplarının geldiği, şairlerin ve hatiplerin şiirlerini ve hutbelerini okudukları Mirdeb'e devam ederek Fasih Arapçasını geliştirdi. Ayrıca Hanefî mezhebinin büyük imamlarından İmam Ebu Yusuf'tan hadis dinledi.

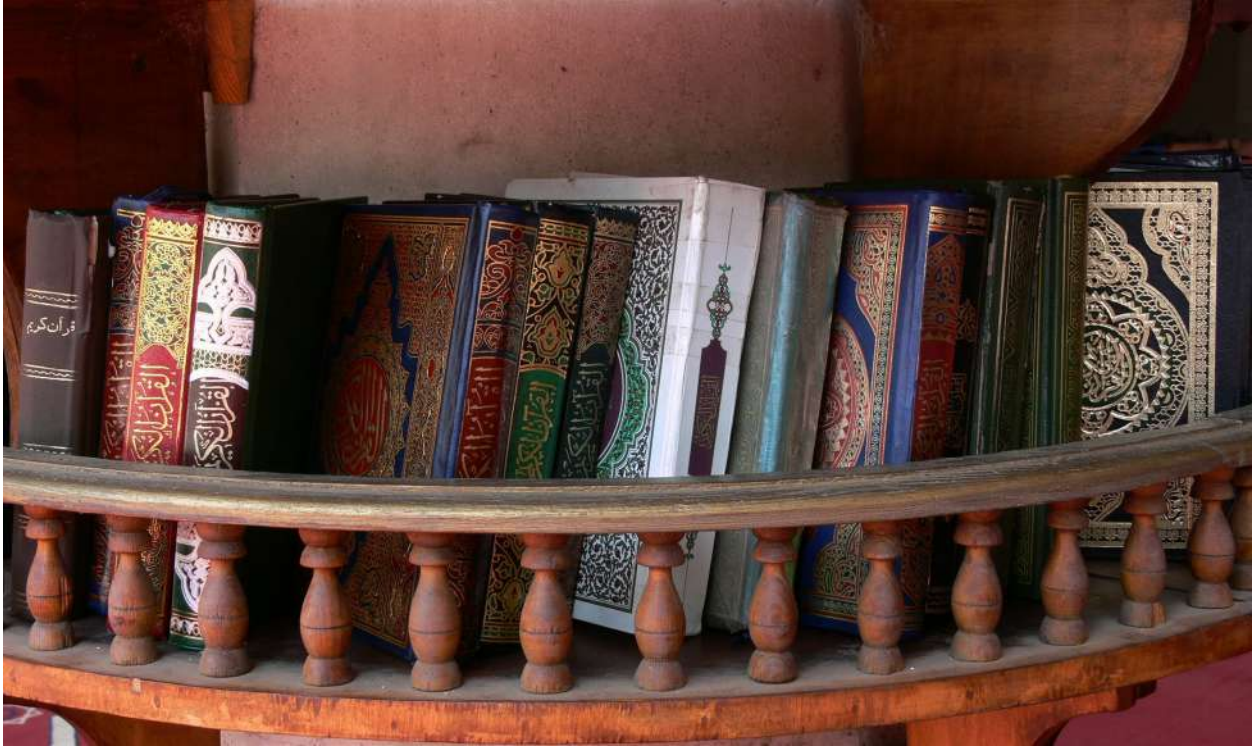
Kamil ÇALIŞKAN
Araştırmacı - Yazar

Tam adı Ebu Osman Amr bin Bahr el-Kinani el-Fukaimi el-Basri'dir. Hicrî 150 (m.776) yılında fakir bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Gözlerinin dışarı doğru çıkık olması sebebiyle Câhiz lakabıyla adlandırılmıştır. Fiziksel görünümüne rağmen oldukça zeki idi ve ilim tahsil etmeye büyük bir arzusu vardı. Fakirlik ise bu azmine engel olamamış gündüzleri nehir kenarında balık satıp gecelerini kütüphanelerde geçirmiştir. Zekâsı dolayısıyla okuduğu bazı kitapları ezberlediği belirtilmektedir. Bir süre sonra ilmin bir âlimin gözetimi olmadan tahsil edilemeyeceğinin farkına varan Câhiz, mescitlerdeki ilim meclislerine katılmaya başladı. O dönemde en parlak devrini yaşaması dolayısıyla Basra'da çok canlı bir ilim ve kültür hayatı mevcuttu. Bunun bir sonucu olarak Câhiz Basra'nın en büyük camiinde toplandıklarından

Bir müddet sonra Basra'daki muhitte yetinmeyen Câhiz ilim tahsili için Bağdat'a gider ve orada kısa süre içinde şöhrete kavuşur. Önceden Câhiz'in imametle ilgili risalesini okuyan Abbasi halifesi Me'mun kendisini saraya davet ederek Divanü'r-Resail'e tayin etmiştir. Ancak halet-i ruhiyesinin memuriyete elverişli olmaması sebebiyle bu göreve devam etmediği bilinmektedir. Me'mun döneminde Câhiz Şam, Lazkiye, Antakya ve diğer birçok beldeyi gezerek insanların gelenekleri, fikirleri, tabiatları üzerine gözlemlerde bulundu. Câhiz'in devlet ricali arasındaki itibarı halife Mu'tasım ve Vasık döneminde daha da arttı. Vezir Muhammed b. Abdilmelik ez-Zeyyat'la olan iyi ilişkileri sayesinde halifelerin Samarra'daki yazlık sarayında kalan Câhiz'in yazdığı eserler büyük teveccüh görüyor ve büyük meblağlı ödüllerle (caize) mükâfatlandırılıyordu. Nazzam başta olmak üzere Mutezili birçok âlimin ders halkasında bulunmuş olan Câhiz bu dönemde Mutezile mezhebinin başta gelen savunurları arasında yer almış, hatta Câhiziyye adı verilen

Mutezilî bir fırkanın kurucusu olmuştur. Ancak Mihne hadisesi sebebiyle Mutezilî görüşlerin gittikçe tepki toplaması ve halife Mütevekkil ile birlikte Mutezile'nin artık devletin resmi

Araştırma konularına paralel olarak Câhız, hem dini ilimlerde hem diğer alanlarda eserler vermiştir. Eserlerinin sayısı ile ilgili kesin bir bilgi bulunmamakla birlikte, Sıbt İbnü'l-Cevzi,

mezhebi olmayıp Ehl-i Sünnet akaidinin devletçe desteklenmesiyle Câhız da devlet ricali arasındaki eski itibarını kaybetti. Çıkarıldığı mahkemede affedilen Câhız bir süre sonra Basra'ya döndü. Ömrünün son yıllarında felç geçiren Câhız hicri 255 (m. 869) yılında vefat etmiştir.

Câhız Arapça gramer, kelim, felsefe, edebiyatın yanı sıra zooloji, biyoloji ve psikoloji bilimlerinin kapsamına giren birçok alanda çalışmalarda bulunmuştur. Zamanında esasen bir yazar ve edebiyatçı olarak şöhret bulan Câhız, İbnü'l-Mukaffa, Sehl bin Harun gibi büyük nesir ustalarının ardından Arap nesrinin gelişmesine önemli katkılarda bulunmuştur. Ancak kimi zaman sistematik bir çerçevede kaleme alınmaması nedeniyle kitapları dağınık bir görünüm arz etmektedir.

onun 360 eseri olduğunu ve bunların çoğunu Bağdat'ta Ebu Hanife Kütüphanesi'nde gördüğünü söyler. Fransız bilim adamı Charles Pellat (ö. 1992) Câhız'ın 244 eserini tespit edebilmiştir. Bunlardan yirmi beşi günümüze bütün halinde ulaşırken, altmış beşi ise eksik halde bulunmaktadır. Eserlerinin büyük çoğunluğu ansiklopedik mahiyette olan Câhız, Arap dilini konu edinen El-beyan ve't- Tebyin isimli eserinde şiir ve belagatteki kabiliyetini göstermiştir. Aynı zamanda bir antropoloji ve tabiat âlimi olarak karşımıza çıkan Câhız, eserlerinde salt ilmi gayeler değil, okuyucuyu eğlendirme amacı da gütmektedir. Bu bağlamda Kitab'üz-Zer ve'n-Nahl (Buğday ve Hurma), Kitab-üs Süraha ve'l-Hucana (Nesebi asil olan ve olmayanlar hakkında), Kitab-üs Sudan ve'l-Bizan (Siyah ve beyaz ırklara dair), Kitab-ül Bağl (Katır Hakkında), Kitab-ül Ma'adin (Maden-

ler Kitabı) eserleri ilmi içeriklerinin yanı sıra fabl türünün de ilk örnekleri arasında yer almaktadır.

Zoooloji alanına dair kaleme alınan Kitab-ül Hayevan (Hayvanlarla ilgili kitap) ise Câhiz'in eserleri arasında en çok ilgi uyandıran kitaplarından biridir. Câhiz bu eserinde hayvanlar âlemini en basitten karmaşığa lineer bir şekilde sınıflandırmış, benzer grupları alt şubelere ayırarak sistematik nihai birimlere ulaşmayı hedeflemiştir. Çevresel faktörlerin hayvan türleri üzerindeki etkisini inceleyen Câhiz, yaşam mücadelesi teorisinde Allah'ın bazı canlıları diğer canlılar için besin kıldığını belirterek besin zincirinin tabiatın işlemindeki önemine vurgu yapmıştır. Yaşam mücadelesinin aynı tür içerisinde de gerçekleştiğini belirten Câhiz güçlü bireylerin hayatta kalmasıyla doğal seleksiyon kuramıyla benzer yönleri olan bir kuram ortaya atmıştır.

Câhiz'in teorisi 19. yüzyılda ortaya çıkan Darwin'in biyolojik evrim teorisinin atası olarak gösterilmekteyse de, bu teori ateist ve materyalist bir yapı arz etmemekte Allah varlığı ve kudretini temel esas almaktadır.

İnsan psikolojisi üzerine de eğilen Câhiz bu konuda Kitâbu'l-Mesâil kibir ve kıskançlık, Kitabü'n-Nisa'da ise kadın ve erkekler arasındaki ruhsal ve psikolojik farklılıkları inceleme konusu edinir. Mücevherat veya benzeri değerli ticari malların yapımı, kaliteleri, alım ve satımı konularını ele alan "Kitabü't-Tebassur bi't-ticare" isimli eser Câhiz araştırma alanlarının çeşitliliğini göstermesi bakımından önemlidir.

Bu derece zengin bir kişiliğe sahip bir müellif tabii olarak döneminin siyasi ve sosyal gelişmeleriyle de ilgilenmiştir. Benî Ümeyye Risalesinde Hz. Osman (R.A.) döneminden itibaren vuku' bulan olayları incelemiş ve Emevî yönetimini sert bir dille eleştirmiştir. Mezhepler tarihi alanında kaleme aldığı "El-Osmaniyye" isimli eserinde Câhiz sosyo-psikolojik ve tarihi delillerden hareket ederek Şii-lerin iddialarına karşı ilk üç halifeyi savunmaktadır. "Tasvibü Ali fi tahkimi'l-hakemeyn" isimli kitabında ise Câhiz Hakem vakasında Hariciler'e karşı 4. Halife Hz. Ali'yi (R.A.) savunmuş, onun bu olayda en uygun yolu takip ettiğini ispata çalışmaktadır. El-Beyan ve't-tebyin eserinde ise Câhiz mevali kesimlerden destek bulan Şuubiyye akımına karşı tavrı almıştır. Son tahlilde Câhiz, döneminin zengin ilim ve kültür ortamını kendi eserlerinde toplayarak renkli bir düşünce ve fikriyatla karşımıza çıkmaktadır. Diğer taraftan hicri II ve III. yüzyıl toplumsal yaşantı ve siyasi hareketlerini inceleyenler için de zengin bir hazine sunmaktadır.

Kaynakça

- İrfan AYCAN, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cahiz ve Emevi Tarihine Mutezillî Bir Yaklaşım, XXXV. cilt, s.285-306
- İslâm Ansiklopedisi, MEB Devlet Kitapları, Eskişehir Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi 1997, 3. cilt, s. 12-14.
- Mehmet BAYRAKDAR, Kelam Araştırmaları, 10:1 (2012), Cahiz ve Biyolojik Evrimciliğin Doğuşu, s. 117-126
- Mehmet GENÇ, Cahiz - Çok yönlü bir âlim, Çeviren Yusuf Ziya Altıntaş, <http://www.igmg.org/tr/haberler/yazi/2011/07/19/cahiz-cok-yoenlue-bir-alim.html>
- Taceddin UZUN, Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, El-Cahiz ve İlmu'l-Luğadaki (Dilbilimdeki) Yeri, 2000, sayı 10, s. 89-117.

Eğitimin

Gülizar ALKAN / Eğitimi

Kimya dersinden öğrendiğimiz ve aklımızdan hiç çıkmayan konulardan biri “Maddenin Halleri” konusudur. Bu konuyu hatırlatmak için kısaca bahsedeyim. Maddenin halleri konusu için en çok “su” örneği verilir. Su moleküllerinin birbirine çok yakın ve sıkı sıkıya bağlı olduğu hal, katı haldir ve buna **buz** adı verilir. Su moleküllerinin aralarındaki boşluk artınca buz, **suya (sıvıya)** dönüşür. Su moleküllerinin aralarındaki boşluk artınca da su molekülleri birbirinden uzaklaşır ve su, **gaz haline** yani su buharına dönüşür. Bu durumların her biri birer hal değişimidir ve gerekli ortam sağlandığında su buharı suya, su da buza dönüşebilir. Bu değişimler **fiziksel değişim** olarak da adlandırılır. Bu değişimin en önemli özelliği ise su molekülünün hiçbir zaman kimyasal özelliğini kaybetmemesidir. Yani suyun molekül yapısı bozulmadan kalır.

Bizim eğitim sistemimiz de sürekli bir fiziksel değişim içerisinde. Bu durum işin doğasında vardır diyerek topu taca atmak maalesef mümkün değil. Eğitim yöneticilerimiz eğitim sistemimizi bilgisayar programı gibi güncelleyerek kafalarını deve kuşu gibi kuma gömüyorlar. Eğitim

sistemimiz ilk kurulduğundan günümüze kadar sürekli fiziksel bir değişim geçirmektedir. Bu sistemi kuran zihniyet doksan yıldır her hükümete sadece fiziksel değişim yapma yetkisi vermiştir.

Bu yıl bakanlık yeniden fiziksel bir değişiklik yaptığını ballandıra ballandıra kamuoyuna açıkladı. Yapılanın özü şu: Örneğin, 11. sınıf ders konularının bir kısmını 10. sınıfa, bir kısmını da 12. sınıfa atmışlar. Ya da 10. sınıf konularından bir kısmını 9. sınıfa, bir kısmını da 11. sınıfa atmışlar. Yapılan sadece fiziksel bir değişim. Bir de konuları çağın gereklerine göre güncellediklerinden bahsettiler. Milli Eğitim Bakanlığı dört yıl önce de benzer sebeplerden dolayı kitapları değiştirmişti. Dört yılda ne değişti merak ediyorum. Kimya farklı bir kimyayı oldu, ya da fizik kurallarını değişti. Batı’da ise ders kitaplarının içeriği kolay kolay değişmemektedir.

Hali

Bakanlığımız hal değiştirmeyi seviyor. Bu nedenle yeni bir isim buldum onlara Milli Eğitimin “M” Hali.

Bu “M” Hal’nin durumu kısaca şu:

Milli değerlere bağlılığı artırıcı bir eğitim vizyonları yok.

Maneviyatı ön plana çıkartan eğitim programları yok.

Maddeci gençliğin yetişmesine ön ayak oluyorlar.

Makam ve **mevki** için ders çalışan bir nesil ürettirler.

Mutlu ve **mesut** bir nesil peşinde değiller.

M...

Ya Sizce Nasıl ?

Bizim eğitim sistemimiz de sürekli bir fiziksel değişim içerisinde. Bu durum işin doğasında vardır diyerek topu taca atmak maalesef mümkün değil.

KİTAP OKUMAK

Ahmet Giray **KÜTÜK**
Eğitimci

Hayatımızı Yaratın Rabbin adıyla okumak-
la yani yaşamakla mükellefiz.

Müslümanlar dünya ve ahirette iyi, güzel bir yer edinmek istiyorsa, okumak, düşünmek ve buna bağlı olarak tartışmak, sorgulamak ve eleştirmek ve bilim üretmek, imar ve icatlarda bulunmak zorundadır. Ancak bunları gerçekleştirdiği zaman insan Halifelik görevini yerine getirme yolunda lâıyk olduğu yeri alacaktır.

Kendimizi başta olmak üzere çocuklarımızı cahili toplumun bu kitaba karşı sırtını dönmüşlük hastalığından kurtarmak zorundayız. Müslüman ideal, hedef sahibidir. Çocuklarımıza “saldım çayıra Mevla’m kayıra” mantığı ile vesile olmadığımızı göre cahili toplumun umursamazlığı üzerine acaba biz de mi diye sormak gerektiğini düşünüyoruz.

Şimdi, eğer yaratılış nedenini bilmek, üç boyutlu dünyanın dördüncü boyutunu görmek, madde âleminde sıyrılıp manevi âleme ulaşmak; iyiliği, güzelliği, doğruluğu keşfetmek istiyorsak, karanlıklarda bilinmezliklerde değil, gerçekten iddia ettiğimiz gibi Kur-an’ın nurlu aydınlığında yürümek istiyorsak bilgilenmeliyiz ve

bunun için gerekli olanı yapmalı ve çocuklarımızı da okumalı ve okutmalıyız.

Kitap Okumak, doğduğu andan itibaren birçok eğitim süreci geçiren insan için en kolay ve en etkili öğrenme yoludur. İnsanı diğer canlılardan ayırır, onu yaratılanların en şerefli yapıyor. İnsana bu şerefi veren öğrenme yeteneğinin %83’ü okuma sayesinde gerçekleşir.

Tüm ebeveynler çocuklarının;

Düşünce ufuklarını geliştirmelerini, kelime dağarcıklarının zengin olmasını, daha iyi düşüncelerini, hikmetli ve etkileyici konuşabilmelerini, etkin bir kişiliğe sahip olmalarını ister. Bunların hepsini kazanmanın en etkili yolu iyi bir kitap okuyucu olmaktan geçer. Bir Japon yılda 25 kitap okuyor, bir İsveçli yılda 10 kitap okuyor, bir Fransız yılda 7 kitap okuyor. Türkiye’de ise 6 Türk, yılda 1 kitap okuyor.

“Âdemin hayvanıyeti yemekle, insanıyeti okumakla kaimdir.” Namık KEMAL

Kitap okumayan nesillerin giderek düşünme fonksiyonu körelmekte, fikir üretme kabiliyetleri gerilemekte, yetersiz olan kelime hazinesi ile başarılı iletişim kurma özelliği kazanamamaktadır. Maalesef TV seyrederek, bilgisayar oynayarak

büyüyen çocuklarımız giderek okuma istidatlarını kaybetmekte ve okumanın sağladığı imkândan mahrum kalmaktadır.

1. Anne-baba evde kitap okumalı ve çocuklar bunu görmelidir. İşe kendimizden başlamalı ve okuma alışkanlığı edinmeliyiz.
2. Özellikle ailede kitap okuma zamanları ihdas edilmelidir.
3. Çocuğun bilgi kazanması ve bu bilgiyi kullanması teşvik edilmelidir.
4. Ev ortamında çocukların bilgi birikimi ciddiye alınmalı ve desteklenmelidir.
5. Çocuğun değer verdiği özel günlerinde ona kitap hediye edilmelidir.
6. Evde her çocuk için kendisine ait bir kütüphane hazırlanmalı ve kitap okuması mükâfatlandırılmalıdır.
7. Çocuğun okuduğu kitabı başkalarına anlatması imkânı sağlanmalıdır.
8. Anne-baba okuduğu kitaplardan edindikleri güzel bilgi ve değerleri çocukları ile paylaşmalıdır.
9. Büyük yazar ve mütefekkirlerin hayatlarından örnekler verilmeli, onlara olan hürmet artırılmalıdır.
10. TV ve bilgisayar karşısında geçirilen zamanlar düzenlenmeli, bu konuda aşırılığa izin verilmemelidir. Düşmanı olduğumuz bir hayatın reklâmını yapan TV un gündemimize zorla soktuklarının yerine evlerimizde Yüce yaratıcının, Rahman ve Rahim'in kelimasını okumalı düşünmeli tartışmalı paylaşmalıyız.
11. Çocukların harçlıklarından kitaba para vermeleri teşvik edilmelidir.
12. Kitap evleri ve kitap fuarları gezilerek çocukların böyle mekânlara ısınmaları sağlanmalıdır.

“Âdemin hayvaniyeti yemekle, insaniyeti okumakla kaimdir.”

Namık KEMAL

13. Kitap okuma konusunda çocuklara baskı yapılmamalı, bu alışkanlık onlara sevdirilerek kazandırılmalıdır.

14. Küçük çocuklara kitaplardan sevebilecekleri pasajlar okunarak, hikâyeler anlatılarak onların kitaba olan ilgisi artırılmalıdır.

Tüm bu özellikler, kişilerin öncelikle kendileri için okumaları gerektiğinin çok önemli bir göstergesidir

Nobel ödüllü Portekizli yazar José Saramago, “Kitap okumak keşfedilen ve keşfedtirilen bir şeydir. Kitap okumak, zaten bir “boş zaman özgürlüğü değildir” demektedir.

Hani Marks'ın önemle üzerinde durduğu, eşitsizliğiyle ünlü şu “Boş zaman!” Kimileri hiç çalışmazken, kimilerinin günde on beş saat çalışmak zorunda olduğu sınıflı toplumlarda insanlara kitaba ayırmaları gereken zaman, ne yolla hatırlatılabilir?

Açlık sorunuyla boğuşan Afrika'nın, Asya'nın kimi ülkelerinde ve ekonomik sorunlarla boğuşan Türkiye' de okuma alışkanlığının istatistikî bir karşılığı olabilir mi?

Bütçesinde askeri harcamalarla, eğitim harcamaları arasında büyük uçurumlar bulunan; geçmişte kitap yasakları, kitap yakmalarıyla ünlü olan, eğitim müfredatı çocukluktan başlayarak insanı okumaktan soğutmak üzerine kurulu ülkelerde okuma alışkanlığının varlığı-yokluğu üzerine sağlam veriler çıkartılabilir mi?

Günümüzde görüntü teknolojisinin oyuncaklı gereçlerinin, insanları “okumak” yerine daha zahmetsiz bir yol olan “seyretmeye” yönlendirdiği bilinen bir gerçek.

KİTAP OKUMAK

İnsanın kendine ayırdığı zamanı değerlendirmesinde “kitap okuma”nın bu anlamda rakipleri çoğalmıştır. Ve bir kez daha önemle vurgulamak gerekir ki **KİTAP OKUMAK BOŞ ZAMAN İŞİ DEĞİLDİR.**

Bugün gençliğin yaşadığı sorunlara çözüm bulamamasının ve sorunlar karşısında çaresiz kalmasının nedeni de kitap okumamasıdır. Kendini ifade edememesinin, sorunlarını başkasiyla tartışacak kapasiteye sahip olamamasının nedeni de kitap okumayışından kaynaklıdır. Aslında fitratlarına aykırı bir yaşam biçimini yaşamaya, zorla nefislerine hükmederek yönlendirilen, neslin bunalımları söz konusudur.

O halde bu yakınmaları ortadan kaldıracı önlemlerin alınması gerekir. Öncelikle Bu konuda hepimizin samimi bir şekilde çaba göstermesi gerekir. Hiç zaman geçirmeden evimizin arkadaşlarımızın çocuklarımızın gündemine kitap okumayı sokmalı, özendirmeliyiz.

Evimizde okumadığımız kitaplarımızı birbirimizle paylaşarak değiş tokuş sistemiyle, kitaplardan yararlanma olanağını artırmalıyız. Bu ve benzeri çabaların çoğalması ailelerimizi çocuklarımızı rıza-i ilahiye biraz daha yaklaştıracaktır. Anne baba olarak bu okumanın sihirli dünyasının keşfini çocuklara yaptırmak ise bize düşen en önemli görevlerden biridir.

Netice itibariyle kitap okumak konusunda önümüzdeki **tek engel kendimiziz.** Bilinç ve şuur eksikliğimizdir. Kendi zaaflarımızdır. Konu üzerinde yoğunlaşırsak bu kabuklardan Rabbinin yardımıyla kurtuluruz. İstemek, aramak, rahatsızlık duymak, açlığını hisseden olmak gerekmektedir. Bu konuyu bir de özellikle Müslüman olarak düşünmek düşündürmek zorundayız.

Okumak bir meleke kazanma işidir. İnsan durduk yerde okuyamaz. İşte bu nedenle okumayış-

larına “zaman darlığını” mazeret gösterenler, en olmadık, en lüzumsuz işlere dahi bol bol zaman bulduklarını herkesten daha iyi bilirler.

Okumak bir meleke kazanma işidir. İnsan durduk yerde okuyamaz. İşte bu nedenle okumayışlarına “zaman darlığını” mazeret gösterenler, en olmadık, en lüzumsuz işlere dahi bol bol zaman bulduklarını herkesten daha iyi bilirler.

O halde asıl sıkıntı fiziki ve fiili şartlar ve ortamlarla ilgili değil, manevi şartlar ve ortamlarla ilgilidir. Yani problemin kaynağında “**zaman yetmezliği**” değil, “**akıl ve yürek yetmezliği**” yatmaktadır. Sorun “**dış şartlarla**” ilgili değil, “**iç şartlarla**” ilgilidir.

Acaba etkin ve yaygın bir okuma sürecini tıkayan, ürettiğimiz mazeretler nelerdir?

Vakitsizlik... Doğru insanlarla gezmek, laf üretmek, izlemek, seyretmek, kafa dinlendirmek varken okumaya vakit kalır mı?

Parasızlık... Birçok şeye para buluruz ancak kitaba sıra gelince tükenmiştir...

İsteksizlik... Ruhen ve bedenen çöken yorgun savaşıları kim okumaya ikna edebilir ki? Ekran karşısında mayışanların okuma gücünü ve bilincini korumaları ne kadar mümkün? Ancak unutmamak gerekir ki; okumak bir yük değil, görevdir...

Bilginin, bilenmenin, bilinçlenmenin yolu biliyoruz ki; okumaktır, sohbettir, yazmaktır... Kimliğimizi korumanın, mücadele ruhunu sürdürmenin pratikleridir bunlar... Bunları paylaşmak lazım... Okuduklarımızı daha uygun topraklara taşıdığımızda gönüllerde yeşerdiğini göreceğiz...

Ancak okumalarımıza bir ruh katmamız gerekiyor... Bir ibadet aşkı aşılmalıyız... Aşkın mekanı, zamanı olmadığı gibi okumanın da yoktur...

Allah'ın çokça zikredildiği evlere... Allah'a karşı sorumluluk bilincini kuşanarak Allah'ın ayetleri ile evin atmosferinin güzelleştirildiği günlere dönmeliyiz...

Evlerimizin mezarlaşmasına, insanlarımızın mevtalaşmasına müsaade edemeyiz...

"Hepiniz çobansınız" duyarlılığı ile bir durum değerlendirmesi gerekiyor... Başboşluğun, boş vermişliğin, bedbinliğin, aldırışsızlığın ölümcül sonuçlarını sineye çekemeyiz...

Hayır, biz böyle olamayız... Evlerimizdeki enkazı kaldırmak için tevhid temelli bir restorasyonun, ailenin korunması için takva esaslı bir revizyonun, vahyin aydınlığında en anlamlı cümlelerle yuvayı yeniden inşa etmek için gerekli olan bir operasyonun bizim uhdemizde olduğunu unutmuyoruz...

"Ey Yahya, Kitabı kuvvetle tut..." (Meryem-12)

"Biz ona(Musa'ya) levhalarda her şeyden bir öğüt ve her şeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) Şimdi bunları kuvvetle tut ve kavmine de emret ki en güzeli ile (buna) sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim." (dedik). (Araf-145)

Ancak Haz. Musa (as) Tur-i Sina'dan elinde Tevrat levhaları ile dönünce, İsrail oğulları-

nın Samiri'nin altın buzağısına yöneldiklerini gördü. Kitaptan yüz çevirip, buzağıya teveccüh etmişlerdi. Gönüllerini altın buzağıya kapıranların gündemine kitabı nasıl sokacaktı? Kitabı buzağıya takas ettiler. Hz. Musa öfkeli... "Musa kavmine oldukça kızgın ve üzgün olarak döndüğünde onlara: Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini beklemeyip acele mi ettiniz? Öyle mi?" dedi. (Tevratın yazılı olduğu) levhaları yere attı..." (Araf-150)

Çünkü buzağından vazgeçemedikleri sürece, kitaba ilgi duymayacakları belli idi... Bugün kitaba rağmen ne tür buzağılar tercih ediliyor? Öne çıkarılan, ilgi odağı olan buzağıları tanımak durumundayız...

*Çünkü buzağından
vazgeçemedikleri sürece, kitaba
ilgi duymayacakları belli idi...
Bugün kitaba rağmen ne tür
buzağılar tercih ediliyor?
Öne çıkarılan, ilgi odağı
olan buzağıları tanımak
durumundayız...*

Artık şunu diyebilmeliyiz: Hayatımızda kitaplara yer açmanın tam vakti... Hem kitaplarımızdaki tozları silkmenin hem de üzerimizdeki ölü toprağı serpilmişlikten silkinmenin vakti... Kitaplarla inşa edeceğimiz yeni bir dünya için güne kitapla başlamalıyız... Tefekkür odaklı bir okumayla... Zikre dönüşen bir okuyuşla... Araştıran, inceleyen, irdeleyen, "OKUYAN" bir Müslüman toplum olmamız ve çabalarımızın çoğalması dileğiyle.

ŞİİRE DAİR

Şairin gözyaşıdır, yüreğini kabartan gelgitler köpük köpük vurur kendini sahile. Özlemin, korkunun, hasretin doruğunda iken geliverir yardım, mısralarda hayata tutunulur umut ve neşe ile. Bütün güzellikler bir nakkaş gibi kazanır gönüllere, sergilenir gönül gözüyle. Dersler çıkarılır şairin anlatımından.

Muharrem ÇELİK / Eğitimci -Ressam

Allah'ın kullarına verdiği bazı güzel hasletler vardır. Bu hasletleri doğru kullanmak, verilenin bir emanet olduğunu yarın kıyamet gününde verilenden dolayı hesaba çekileceğimizi de bilmek gerek. Şiir; Allah'ın kullarına vermiş olduğu bir nimettir. Şair, bu nimetten istifade ederken kendini kaybetmemek ve bunu Allah'ın rızasını gözeterek insanlığa sunma mecburiyetini her zaman içinde taşımak zorundadır. Şiirin amacı kişiyi Allah'a yaklaştırmak, maneviyatla donatmak, kültürel bağlarıyla güçlü bağlar kurdurmaktır.

İlmek ilmek dokunur, kilimde desen gizlidir, içinde birçok sır. Fetheder gönülleri sessizce. Mısralara yüklenir sırlar, duygunun dilidir işte kilimdekiler. Malzemedir şaire bu güzellikler. Bazen de tuvale yansır sıcak ve soğuk renklerle. Ufkun ötesinde görülen renklilikler, hisler ve düşler. Şair ressam olur gecenin bir vaktinde, konuşur ortaya çıkan eserle. Yazılır ak sayfaya o güzellikler, ortaya çıkar böylece düşler. Bazen

Şair, kimi zaman güneşle solan goncaların, sıcakta kavrulan beyinlerin, narin bedenlerin tercümesi, sesi ve yol göstericisi olmak zorundadır. Uykusu kaçan, okuldan alıkonulan öğrencilerin acısını paylaşma adına haykırır mısralarında. Çifte standartları, imkânsızlıkları, işsizliği, feodaliteyi, recmetmek için ortaya çıkar şair. Küçük yaşta evlendirilen kızların, berdelin, başlık parasının ve gönülsüz evliliklerin değişmesi için de kollarını sıvar. Zalime hesap sorar ve mazlumun safında durur şiirinde.

Şiir, güzel söz, anlamlı cümle, ilhamla yazdırılan, yalnızlığında sırdaşın olan, ıstıraplarına ilaç olan kadim bir dosttur. Bu dost şüphesiz seni sürekli gözetken ve görenin yansımasıdır sana.

Şiir, güzel söz, anlamlı cümle, ilhamla yazdırı-

lan, yalnızlığında sırdaşın olan, ıstıraplarına ilaç olan kadim bir dosttur. Bu dost şüphesiz seni sürekli gözeten ve görenin yansımasıdır sana.

Şiir, duygunun kelimelerle anlatılması, tuvaldeki resmin dillenmesidir. Renklerin, kokunun, kalplere sevgi tohumunu atmasıdır. Şair, şiiri yazarken farklı dünyalara seyahat eder, içindeki kaygıları, hisleri, endişeleri, sırları farklı anlatımlarla sunar ve duygulara ışık olur böylece. Şiirin önemli vazifelerinden biri de toplumu bilinçlendirmek, yanlışlardan çevirmek ve güçlü birliktelikleri korumaktır. Edebiyatımızın zenginliklerini yaymak, yeni nesillere aktarmak, saklı yetenekleri ortaya çıkarmak için şiir önemli bir sorumluluk yüklenir. Şiirin okunduğu ortamlar dostluk ve kardeşlik sevgisinin estiği yerlerdir. Böyle ortamlarda şiir vazgeçilmez bir iletişim aracıdır. Kitleleri sana çeker, seni kitlelere çeker.

Güzelliklerin ötesinde saklı güzellikleri görme, yağmurun rengini, kokusunu, kalbinin derinliklerinde hissetme, doğanın zengin görünümüyle tefekkür edip, şükretmeyi gösterir şiirdeki dizeler.

Yanlışların üstüne gitmek, cesaret almak, hesap sormak, sorgulamaktır şiir. Beklediklerine ve kavuşmak istediklerine heyecanla kavuşmaktır şiir. Güle bakarken sevgiliyi anlamaya çalışmak, kokusunu almak, Cennette, Kevser'de Peygamber Efendimiz (s.a.v) ile beraber olma hayalidir şiir.

Şiir, şairin duygularını yansıttığı gibi kişiliğini, dünya görüşünü ve inancını da topluma yansıtır.

Bazen şiir yazarken üstatların zihin deryasında yolculuğa çıkarsınız. M. Akif'in, Sezai Karakoç'un, Necip Fazıl'ın, Akif İnan'ın fikirlerinden destek alır, yolunuzdayım diyerek rotanızı belirlersiniz. Bazen de Ahmet Haşim'in Havuz Başında, Nazım Hikmet'in Memleket'ini, Faruk Nafiz'in

Han Duvarları'nı, Nurullah Genç'in Yağmur'unu Cahit Sıtkı'nın Otuz Beş Yaş korkusunu anlamaya çalışırsınız. Evrensel değerlerdir şiir, müzik, resim. İsteyen istediği şekilde alır, kimsenin mülkü değildir. Her toplumdaki bazı kişilere Allah vergisidir. Onun için bu değerler okulda öğrenilmez, yaparak yaşayarak gelişir, şekillenir ve bu şekil belli bir zaman sonra sizi temsil eder, nesilden nesile, diyardan diyara gezdirebilir.

Şiirin amacı, hiçbir zaman büyülemek, cezbetmek, saptırmak değildir. Bu yola giren şair, verilen nimeti saptırarak yanlış rota çizdiğinden dolayı tedavisi mümkün olmayan hastalıklara sebep olur. Kimi zaman şirke bulanır sözler ve mısralar. Bunun farkında olmak da irade ile mümkün. İradeyi hangi alanda olursa olsun doğru kullandığında hak yolundan sapmaz yanlışlardan da uzaklaşır kendiliğinden sözler. Herkes şiir yazar ama şair olmaz. Gerçek şairler toplum nazarında öneme sahip olan şahsiyetlerdir. Bu şahsiyetler asırlar boyunca yaşatılır gönüllerde. Şiir yazarken nefisler terbiyelenir, sabır en güzel şekilde kendini gösterir insanın ruhunda. Mutluluk şiirin ortaya çıkmasıyla doruk noktasına ulaşır. Ve şiir sizin gizlediklerinizi en iyi şekilde sergiler karşısındakine. Kendine göre bir anlam çıkarır satır aralarında. İşte tam beni anlatıyor deyip ya neşelenir ya da hüzünlenir.

Çile, sefalet, töre, bozuk adetler, manzaralar arasında yolculuk edip yeni kapılar aralamak, aydınlık yarınlara kavuşmak adına perde çekebilmek için yazılır şiir. Şair burada insan olarak üzerine düşeni yaptığının rahatlığıyla hayata umut bağlar. Coğrafyaları diyar diyar dolaşır görülmeyenlerin, bilinmeyenlerin fotoğraflarını çekip mısralarında sunar gönüldaşlarına.

Aslında şair; dağ gibi bir imana sahiptir ve yoldaki dikenlere bakmadan hak bildiği yolda mısralarıyla cihat edendir.

ERGENLİK VE ERGENİN DİNİ EĞİTİMİ

Ayşegül **KESKİN** / *Psikolojik Danışman*

Ergenlik denilince akla ilk gelen, ergenin ailesiyle olan sürtüşmesidir. Aslında bu sürtüşme yaşanan çalkantıların dışavurumunda son noktadır.

3-6 yaş, çocuğun kimlik oluşumunda etkili dönemidir. Bu dönemde kendini ve cinselliği fark etmeye başlar. Yine bu dönem meraklı ve bir o kadar da hırçındır. Anne babadan ayrışma, özgürlük ve kendi kendine yetmek-yapabilirlik çocuk için anlamlıdır.

İşte ergenlik dediğimiz gencin bu çalkantılı geçiş süreci bu 3-6 yaşın bir nevi tekrarıdır.

Ergenlik öncesinde çocuğun aile ile olan yakınlık derecesi buluşta yaşanacak olayları bire bir etkiler. O sebeple ailenin çocuklarıyla olan paylaşım ve diyalogu ne kadar kaliteli ise, dini konular dâhil ergenlikteki olası sıkıntılar da o kadar hafif atlatma ihtimali yüksektir.

Ergenin çocukluk döneminden itibaren görev

ve sorumluluklarını yerine getirmesi, aileden aldığı tüm alışkanlıkları buluş döneminde sekteye uğrasa da sistem oturduğu için fazla yorucu olmaz. Önemli olan ebeveynin bu durumlarda ergene eleştirel-suçlayıcı değil, anlayışlı-yakın davranışlarını devamı ve muhafazasıdır.

Her evin bir kuralı ve işleyiş düzeni, bununla beraber her ailenin dini ve ahlaki değerleri, çocuğun aileden gelen benimsedikleri vardır.

Ergenin dini eğitimini konuşmadan önce ailenin dine bakışını bilmek lazım:

Acaba aile için din ve inanç ne anlama geliyor?

Dini inanç ve ahlaki değerler acaba ebeveynin aile içinde, sosyal yaşantısında hâkim mi?

Ergenin din algısı ve tepkiselliği aile referanslı mı?

Yaklaşık 12 yaşa kadar kabullenici ve gönüllü olan çoğu ibadetler ergenlikle beraber aksamalara hatta itirazlara kadar gider. Bunun

sebebi buluş ile birlikte nükseden cinsel duygulardır. Fiziksel, hormonal, ruhsal, sosyal değişimler genci iç dünyasında zorlamaya başlar ve kafasını karıştırır. Doğru ve yanlışlar, farklı olmak ve önemsenmek, cinsellik ve kimlik ispatı gibi kavramlarla beraber gelişen günahkârlık ve suçluluk duygusu genel adaptasyonda sıkıntıya sebep olur.

Çocukların 7 yaşında namaza başlatılmasına dair Peygamber Efendimiz (s.a.s) tavsiyesi, çocuğun namaz gibi disiplin isteyen ibadeti kaldırmabileceğinin de işaretçisidir. Belki 5 vakit değil ama yavaş yavaş vakitleri ekleyerek çocuklara buluş döneminden önce disiplin isteyen namaz ve oruç gibi bedeni ibadetleri alışkanlık haline getirmelerine yardımcı olmak gerekir.

Ergenin bu dönemdeki mükellefliklerini bilmesi, ergenlik öncesinde olmalı ve aile tarafından psikolojik kabulüne hazırlanmalıdır.

Ergenlik döneminde gencin bir rol modele ihtiyacı vardır. Ayrıca aile kültürüne uygun, ortak değerlere sahip kendilerini ve yetiştikleri aile kültürlerini dışlamayacak arkadaş grupları bu dönemde olumlu etkiye sahiptir. Çünkü bu dönemde etkilenme kanalı, artık aile dışındandır.

Ergenlik döneminin en belirgin özellikleri ,gencin birey olduğunun ispatı ve bunu göstermek için aileye karşı oluşan itirazlardır. Kendi kararlarını verebildiğini gösterebilmek için yanlış bile olsa her konuda aileye muhalefet eder. Bu durumda ailenin çocuklarına daha anlayışlı ve kucaklayıcı, danışan, paylaşılan olması gerekir. Eleştiren, ayıplayan değil alternatif sunan, dinleyen, destek olan ebeveynlerin tutumu ergene yol gösterici ve toparlayıcı olacaktır.

Çocuklarıyla duygusal yakınlık kurup, arkadaş olabilmis aileler bu sıkıntılı dönemleri daha kolay

atlatmaktadırlar. Anne babaların aile içindeki tutumlarında hemfikir olması ve beraber hareket etmesi de ergenle diyalogda etkili sonuçlar verir.

Ergenin anne-babasına güvenmesi dini konularda iç dünyasında yaşayacağı sorgulamalarını, arayış ve şüphelerini, sorunlarını ifade edip paylaşmayı da kolaylaştırır. Böylece aile de nasıl davranacağını bilir, gizlilik olmadığı için önünü görüp rahat yol alabilir. Bu dönemde ebeveynlerden disiplin adına yapılacak baskı, suçlama, eleştiriler çocuğu dışarıya ve yalana daha çok teşvik ve sevk edecektir.

Çocukla 7 yaşına kadar oyun oynanmalı,14 yaşına kadar arkadaş olunmalı,14 yaştan sonra da fikirlerine danışılıp istişare edilmelidir. Hazreti Ali (r.a)

Çocukla 7 yaşına kadar oyun oynanmalı,14 yaşına kadar arkadaş olunmalı,14 yaştan sonra da fikirlerine danışılıp istişare edilmelidir. Hazreti Ali (r.a)

Ergenliğini hala atlatamamış anne-babalar, maalesef ergen çocuklarıyla aynı tepkiyi vererek durumları daha da zorlaştırabiliyorlar.

Sakinlik, alternatif sunma, çocuğa değerli olduğu yaklaşımı, sık sık beraber sosyal paylaşımlar, ergenlik öncesinde çocuğa yapılması gereken en güzel yatırımlardır.

Unutulmamalı ki, dini eğitim, sonradan değil eşlerin ilk evliliği ile başlayan, çocuklukta işlenen ve ergenlikte hayata geçirilebilen, ailece birbirleriyle iç içe düşünce, yaşantı şekli yani bir hayat tarzıdır.

BİR 28 ŞUBAT DAYATMASI; KARMA EĞİTİM...

Nizamettin **KARS**

*Eğitimci - Televizyon
Eleştirmeni*

Bütün dünyada olduğu gibi Türkiye’de de eğitimle ilgili çalışmalar devam ediyor.

Her yıl binlerce derslik ve yüzlerce okul açılıyor. 4+4+4 sistemine geçilmekle beraber okul ve derslik ihtiyacı daha da artmış durumda. Eğitimde Cumhuriyet tarihinin en büyük projesi olarak görülen Fatih Projesi tüm aksaklıklara rağmen uygulamaya konuldu ve yaygınlaştırılıyor. Fiziki olarak bu çalışmalar yürütülürken muhteva olarak; Talim – Terbiye, müfredat, programlar ve eğitim sistemi yönünden herhangi bir çalışmanın ve iyileştirmenin yapılmadığını görüyoruz. Bugün bunun en bariz örneklerinden biri karma eğitim uygulamasıdır. Karma eğitim erkek ya da kızların aynı eğitim kurumlarında birlikte eğitim alması şeklinde tanımlanmaktadır. Bu eğitimin karşıtı olan tek cinsiyete dayalı eğitim ise kız ve erkeklerin farklı okul ya da sınıflarda eğitim alması olarak ifade edilmektedir. “Türk Eğitim Sistemine 28 Şubat darbe döneminde dâhil edilen karma eğitim uygulaması, bilimsel ve pedagojik bir ilke veya gereklilik olmaktan ziyade, ideolojik bir dayatmadır. Karma eğitim uygulamasının,

çocukların akademik ve sosyal gelişiminde yarar sağladığına dair net bir kanıt yoktur. Aksine, özellikle cinsel içerikli olumsuz öğrenci davranışlarının bu uygulamadan kaynaklandığı aşikârdır. Tek başına bu bile, karma eğitim konusunun masaya yatırılma zamanının geldiğini göstermeye yeterlidir.(Doç.Dr. Burhan Akpınar)

Karma eğitim uygulaması Avrupa’da Protestan grupların erkek çocuklarının yanı sıra kız çocuklarına da İncil’i öğretmek amacıyla başlattığı bir uygulamadır (Turhan, 2012).Halen yürürlükte olan 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu’nun ikinci bölümünde belirtilen Milli Eğitimin Temel İlkelerinin on ikincisinde “Okullarda kız ve erkek karma eğitim yapılması esastır. Ancak eğitim türüne, imkân ve zorunluluklara göre bazı okullar yalnızca kız veya yalnızca erkek öğrencilere ayrılabilir.” ifadesi yer almaktadır. Ancak 28 Şubat döneminde 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu’na eklenen ek bir madde ile özel okullarda dahil, karma eğitim

zorunlu hale getirilmiştir.

Geçici Madde 8- (Ek: 09.09.1999-23811 s.R.G.) Kız ve erkek öğrenciler için ayrı kurum açma ve öğretime başlama izni almış olan özel okullarda, 1999-2000 öğretim yılından itibaren kademeli olarak, karma eğitime geçilir. Özel okulların dışındaki diğer özel öğretim kurumlarında ise 1999-2000 öğretim yılından itibaren karma eğitime geçilir.

28 Şubat darbecileri zaman kaybetmeden sekiz yıllık kesintisiz eğitimle birlikte karma eğitimi de uygulamaya koydular. Bu iki uygulama da bilimsel ve pedagojik gereklilikten değil, çocuklarımızı tamamen milli ve manevi değerlerden uzaklaştırmak için devreye sokuldu. Sekiz yıllık kesintisiz eğitim yanılsından dönen hükümet, umarız karma eğitim yanılsından da döner.

Bugün birçok ülkede eğitimde cinsiyet farklılıkları gündeme gelmeye başlamıştır. Amerika'da öğrencilerin başarısızlıklarının ve suç oranlarının artması, erken yaşlarda kız ve erkek öğrenciler arasında çıkan sorunlara ve kötü gidişe çözüm arayan ABD Hükümeti, karma eğitimi masaya yatırmış ve 2006 yılında tek cinsiyetli eğitime onay vermiştir. Konunun yasallaşmasının önemli nedenleri bulunmaktadır. Uyuşturucu kullanımı gibi normal olmayan alışkanlıkların ve özellikle karma eğitim veren okullarda erken yaşta hamile kalan "anne çocukların" artmasıyla birlikte konu kamuoyuna mal olmuştur. 2006 yılında ABD'de tek cinsiyetli eğitimin yasallığının onaylanmasının ardından tek cinsiyetli eğitim veren okulların sayısında artış görülmüştür. 2008 yılında ABD'deki 442 devlet okulu tek cinsiyetli eğitim sunmuştur. Bu rakam 2009 yılına gelindiğinde ise 500'ü geçmiştir.

Kanada'da ise en fazla öğrencinin eğitim gördüğü Toronto Devlet Okulları Eğitim Müdürlüğü'nün yaptığı araştırma, karma

eğitimin başarısızlığını ortaya koymuş karma eğitim karşısında sesler yükselmeye başlamıştır.

Almanya'ya bakıldığında ise yine benzer sonuçlarla karşılaşmaktadır. Almanya'nın Bayern Eyaleti Milli Eğitim Bakanlığı'nın yayınladığı Schul Report dergisinde, Münih Okul Pedagojisi ve Eğitim Araştırmaları Devlet Enstitüsü'nün raporuna yer veriliyor. Raporda 1960'lı yıllarda, karma eğitimin ilerlemenin ölçüsü olarak kabul edildiğine, 1980'lerden sonra ise karma eğitimin zararlarının tartışılmaya başlandığına dikkat çekiliyor ve sonuç olarak "Karma eğitim, hem kızlar hem erkekler için fayda sağlamamıştır." denilerek ayrı eğitim okulu uygulamasına başlanması gerektiği ifade ediliyor.

Bütün dünyada karma eğitim tartışılırken ve birçok ülkede tek cinsiyete dayalı eğitime geçilmişken bir İslam ülkesi olan Türkiye'de konunun tartışılma zemininde bile olmaması garip bir durumdur.

Avustralya, Yeni Zelanda ve İrlanda da dâhil olmak üzere birçok ülke, oldukça fazla sayıda tek cinsiyetli okullara sahip olmayı sürdürmektedir.

Yapılan çeşitli araştırmalarda karma eğitimden tek cinsiyetli eğitime geçişi haklı çıkaracak sonuçlara ulaşılmıştır. Bütün dünyada karma eğitim tartışılırken ve birçok ülkede tek cinsiyete dayalı eğitime geçilmişken bir İslam ülkesi olan Türkiye'de konunun tartışılma zemininde bile olmaması garip bir durumdur.

Karma eğitimden vazgeçmek için, haklı olarak milli ve manevi gerekçelerimiz var. Ancak işin bir de biyolojik ve psikolojik gerekçeleri var. Beyin yapısının ve fonksiyonlarının cinsiyete

bağlı değişiklikler gösterdiği, son yıllarda yoğun araştırmalara konu olmuştur. Yapılan fizyolojik araştırmalarda kadınlardaki beyin kan akımının, erkeklerden daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Beyinde cinsiyete dayalı farklılıklar sadece fizyolojik olmayıp, hormonal düzeyde de farklılıklar söz konusudur. Bu anlatılan yapısal farklılıklar beraberinde işlevsel farklılıkları da getirmektedir. Yaşları iki aylıktan 16 yaşa kadar değişen 224' ü kız 284'ü erkek 508 normal çocuğun beyin aktivitelerinin incelendiği çalışmada beyin olgunlaşmasında çarpıcı ve istikrarlı farklılıkların olduğu, aynı zamanda erkek ve kız beyinlerinin farklı bir şekilde geliştiği görülmüştür. Bu araştırmada, kızlarda dil öğrenme ve küçük kas becerilerinin erkeklere göre 6 yıl daha önce geliştiği, erkeklerin beyninin ise hedef belirleme ve boyutsal hafıza açısından kızlara göre 4 yıl daha önce geliştiği görülmüştür. Ayrıca, kız ve erkeklerde beyin gelişimlerinin lisan öğrenimi, boyutsal hafıza, motor koordinasyonu ve insanlarla anlaşma açısından farklı sıra, zaman ve hızda geliştiğini görülmüştür. Yapısal ve işlevsel farklar "algı farkını" da ortaya çıkarır.

Toplumumuz bir İslam toplumdur. Bu nedenle hem devlet olarak hem toplum olarak ve hem de bireysel olarak İslam dininin getirdiği emir ve yasaklara uymakla mükellefiz. Kız ve erkeklerin aynı mekânda ve hatta aynı sıralarda eğitim görmesi dinimiz noktasında da birçok mahsurlar barındırmaktadır.

İnsanlar konuşurken kelimeler, ses tonu, yüz ifadesi ve beden dili ile duygularını ifade ederler. Buna emosyonel prosodi denir. Aynı cümleyi söyleyen iki kişi farklı algılanabilir. Erkekler söylenen şeyin anlamını prosodiden bağımsız olarak kavrarlar, kadınlar ise konuşma sırasında kelimeler ve cümlelerden çok sözel olmayan işaretlerin farkına varırlar. (Eşel, 2005) Wellesley Koleji'nden araştırmacılar, yüz ifadelerini, 3 yaşındaki kız çocuklarının, 5 yaşındaki erkek çocuklarından daha iyi yorumlayıp anlamlandırdıklarını gözlemlemiştir. Hem yapısal hem işlevsel hem de biyokimyasal yönden kadın ve erkek beyinleri arasında çok önemli farklılıklar vardır. Yapılan son araştırmalarla da bu farklılıklar daha büyük önem kazanmaktadır. Bazı alanlarda erkekler bazılarında ise kızlar daha hızlı gelişmektedir. Bu farklılıklar kız ve erkeklerin öğrenme durumunda çeşitli farklılıklara sebep olmaktadır. Cinsiyete dayalı bireysel farklılıkların dikkate alınmaması, öğrencileri tüm yönleri ile geliştirmeyi hedefleyen öğrenci merkezli öğrenme yaklaşımları ile tezat düşmektedir. Öğrenciler arasındaki bu farkları göz ardı etmek ise eğitim uygulamalarında birçok yanlışlığa sebep olmuştur. Çocukların öğrenme şekillerini etkileyen, cinsiyete bağlı kişilik özellikleri vardır. Örneğin her yaş seviyesinde, kızlar erkeklerden daha iyi iştir ve dinler. Erkek çocukları gürültülü, rekabetçi, harekete dayalı ve ilgilerine bağlı olan öğrenme aktivitelerine katılmaya daha fazla eğilimlidirler. (Thompson ve Ungerleider, 2004) Kız öğrenciler ise genellikle, agresifleşmeyen ve zamanla sınırlı olmayan akademik görevlerde ilerleme kaydetmişlerdir. (Stabiner, 2002)

Toplumumuz bir İslam toplumdur. Bu nedenle hem devlet olarak hem toplum olarak ve hem de bireysel olarak İslam dininin getirdiği emir ve yasaklara uymakla mükellefiz. Kız ve erkeklerin aynı mekânda ve hatta aynı sıralarda eğitim görmesi dinimiz noktasında da birçok mahsurlar barındırmaktadır. İnsan fitratında

var olan güçlü bir duygu sonucu kadın ve erkek kutupları bir birini çeker. İşte bunun içindir ki yüce Mevla kadın – erkek arası ilişkilere bazı sınırlar koymuştur. Bu sınırlar geçilmediği sürece kadın da erkek de kendini koruyabilir. Ancak karma eğitimle birlikte bu sınırların hepsi ortadan kalkmıştır. Bunun sonucunda kızlarla erkekler arasında gayri İslami, gayri ahlaki yakınlaşmalar; farklı arkadaşlıklar ve ilişkiler vuku bulmuştur. Bunun vebali ve günahı tabii ki karma eğitimde ısrar eden geçmiş iktidarlar ile bugünkü iktidardadır.

Bir darbe dayatması olan ve ideolojinin eğitimi tahakkümü altına alması olarak değerlendirilen karma eğitim insan hak ve hürriyetlerine de aykırıdır. Bu nedenle anayasa da uygun değildir. Tek cinsiyetli eğitim, bir öğrenme özgürlüğü olarak düşünülmeli. Zira kız ve erkek ayrı okullarda okuyan erkekler cinsiyet baskısından uzak olarak kendi ilgi ve kabiliyet sahalarına daha rahat yönelebilmektedirler.

Bütün bunlardan sonra karma eğitimin zararlarını özetle şöyle sıralayabiliriz.

- Karma eğitim kız ve erkekler arasındaki farklılıkları göz ardı etmektedir. Bu nedenle karma eğitimde kız öğrenciler yeteneklerini geliştirememektedir. Birçok alandaki rekabet kızların başarısızlığıyla sonuçlanmaktadır.
- Erkek öğrencilerin sınıftaki karşı cinse karşı olan ilgisi dikkatlerini dağıtabilmekte, zihinsel performanslarını düşürebilmektedir. Salgı bezlerince salgılanan cinsiyet hormonları beyni, vücudu ve davranışları etkilemektedir.
- Karşı cinslerin birbirine âşık olması, saatlerce süren mesajlaşmalar ve görüşmeler, kıskançlık ve kavgalar gençlerin konsantrasyonunu bozmakta, gençleri derslerden soğutmaktadır.

- Cinsel taciz, istenmeyen gebelikler karma eğitimle artış göstermiştir.
- Fiziken güzel olmayan erkek ya da kız öğrenciler aşağılık kompleksine sürüklenebilmektedir.
- Muhafazakâr aileler kız çocuklarını okula göndermemekte, kızların okullaşma oranı da düşmektedir. Bu nedenle kızlar iyi bir eğitim almaktan mahrum kalmaktadır.
- Hem kızlarda hem de erkeklerde hedef sapması yaşanmakta. Karşı cinse kendini beğendirmek ve karşı cinsle flört etmek başlıca hedef haline gelmiştir.
- Ortaokullarda sınıfta kalmanın olmayışından dolayı başarısız birçok öğrenci liselere ve meslek liselerine devam etmektedir. Lise derslerinde de hiçbir başarı gösteremeyen bu öğrencilerin okula devam etmelerinin yegâne sebebi sınıfında veya okulunda, karşı cinsten biriyle flört etmek veya cinsel faydalanmadır. Bu **öğrenci** profili okulun disiplini ve başarı durumu için de ciddi tehdit oluşturmaktadır.

Yapılması gereken ülkemizin sahip olduğu İslami kültürün ve bilimsel araştırmaların birlikte referans alınarak insanların dayatmalarla değil, gönül rahatlığıyla tercih yapabilecekleri, kız ve erkek öğrencilerin ayrı ayrı eğitim gördükleri okulların açılmasıdır. Yeni anayasa yapım sürecinde eğitim ile ilgili konuların tamamı özellikle tek cinse dayalı eğitim politikaları geliştirerek, program ve müfredat belirlemede AB ve ABD referansları bir kenara bırakılmalı ve milli-manevi referanslarla yeni bir müfredat geliştirilmeli. Her konuda Batı'yı örnek almamız gerektiğini ifade eden zorunlu eğitimin mimarları tek cinsiyete dayalı eğitimde Batı'nın geldiği noktayı incelemeliler ve haklılığımızı ortaya koymalıdır.

EĞİTİM ÖĞRETİM VE DİL

Çünkü:

Eğitim, öğretim yoluyla elde edilen bilgileri kullanma, işe yarar hale getirme ve değerlendirme sanatıdır. Bu sanatı öğretmenlerimiz başta olmak üzere, aydın dediğimiz insanların bilmesi ve kullanması gerekir.

Aydınlığı kendisini bile aydınlatmayan, daha çok olaylarla ve şahıslarla uğraşan insanlara söyleyeceğimiz bir şey yoktur...

Okullarımızın temelini teşkil eden öğretmenlerimiz dersin adı ne olursa olsun öğrencilerin zekâsını geliştirme ve iradelerini işletme, duygularını geliştirme mecburiyetindedir ve öğrencilerini düşünmeye sevk etme mecburiyetindedir. Eğitim ve öğretimin rayına oturması için okullarımızın ve öğretmenlerimizin yeri ve önemi büyüktür.

Önce bunu anlamak gerekir. Öğretmen, öğretmen okullarından veya her hangi bir okuldan diploma alan insan değil, bağlı bulunduğu milletin inanç, ahlak ve kültürünü kendisine mezceden ve bu ruhu bizzat yaşayan insandır.

Bunu iyi bilmek gerekir.

Bildiklerini ve öğrendiklerini hayatına uygulamak gerekir.

Çünkü:

Yaşanmayan dava kazanılmaz...

**Öğretmen, öğretmen
okullarından veya her hangi
bir okuldan diploma alan
insan değil, bağlı bulunduğu
milletin inanç, ahlak ve
kültürünü kendisine mezceden
ve bu ruhu bizzat yaşayan
insandır.**

Ahmet Şevket **SELİMOĞLU**

Eğitimci-Şair Yazar

Eğitim ve öğretimin temeli olan dil, insanlar arasındaki anlaşmayı sağlayan canlı bir vasıttır. Onun için her dilin kendine has özellikleri ve güzellikleri vardır. Bunu başta öğretmenler olmak üzere her insanın bilmesi gerekir. Çünkü aydın insan kendi dilini en iyi kullanan insandır.

Dili tamamlayan unsurlar arasında edepli olma sanatı olarak özetlediğimiz edebiyat ve insanlık tarihini açıklığa çıkaran tarih ve kültür konuları gelmektedir. Okullarımızda bunlar genel olarak bir bütün halinde ele alınır. Dersin adı ne olursa olsun geleceğimizin garantisi olan gençlerimizin, evlatlarımızın yetiştirilmesine zemin hazırlar. Böylece eğitim ve öğretim arasındaki bütünlüğü sağlamış olur.

Bu güzel sonucu sağlayacak olanlar öğretmenlerdir. Öğretmenler eğitim ve öğretim arasındaki boşluğu ortadan kaldıracak ve öğrenilecek bilgileri kullanarak yaşanır hayat haline getirme mecburiyetindedir. Bunun için öğretmenin dersinin adı ne olursa olsun kafa ve gönül dağarcığının ilim, irfan, edebiyat ve tarihle dolu olması, öğretimden çok eğitime ağırlık vermesi gerekir.

KAYNAŞTIRMALI EĞİTİMLE KAYNAŞMAK

Efe Murat **ERBAŞ**

Psikolog- Özel Eğitim ve Reh. Uzmanı

Türkiye’de kaynaştırma eğitimi denilince akla gelen ilk birkaç düşünce nedir diye bir merak uyandı içimde ve film şeridi gibi gözümün önünden geçen şikayetçi bir sınıf öğretmeni, okula engelli çocuğu kabul etmeme konusunda arada kalmış sıkıntılı bir okul müdürü, elinde RAM’dan aldığı BEP raporlarıyla okul okul gezen yönetmelik okuyan gözlerinin altı ağlamaktan morarmış bazen öfkeli bazen çaresiz duran bir engelli annesi, sınıf kapılarında, toplantılarında öğretmenlerle baskı yapan tırnak içinde normal çocukların aileleri, arada ne yapacağını bilemeyen öğretmenler...

Hemen her yerde kulaklarımızla duyar gibi olduğumuz sözler de var tabi. ‘Engelli bir çocuk, normal çocukların gittiği okula gidince normal mi olur?’

Kanaatimce insanları bunları dile getirirken unuttukları en önemli not şu ‘Engelli bir çocuğa ya da normal bir çocuğa sahip olmak ya da olmamak hiçbirimizin seçimi değildi. Bu şekilde beylik laflar eden birine bunu hatırlattığımız zamanlarda olumlu sonuç alma ihtimaliniz çok yüksektir.

Engelli çocuk annesi çocuğunu normal çocukların gittiği okula yollamak ister. Çünkü bu o çocuğun en temel anayasal hakkıdır. Devletler bu hakkı anayasal zeminde güvence altına alırlar ancak birçok alanda bu sadece yasa olarak insan haklarından biri olarak kalır. Ülkemiz sayısal veriler ışığında düşünüldüğünde kaynaştırma eğitimi alanında dünyadaki orta sıra devletler seviyesinde bulunmakta. İnsana verilen değerle paralel olarak görmek gerekir engelli bir vatandaşın eğitim alma hakkına verilen değer.

Ben kaynaştırma uygulamasında engelli ailesi ve aile psikolojisi konusuna dikkat çekmek istiyorum;

Engelli çocuk annelerinin, çocukların özel olduğunu fark ettikleri andan itibaren kafalarında binlerce soru, önlerinde ise bir o kadar engel oluşur. Yaşam olduğundan daha zor gelir ilk zamanlar. Hele ki çocuk bir şekilde okul çağına geldiğinde, anneleri alır bir düşünce...

Hemen hemen tüm engelli çocuk anneleri, çocuklarını normal çocukların devam ettiği bir okula kaydetmek için, okul ve bulunan okuldaki uygun öğretmen arayışına girerler. Bu uğurda, yaşadığı semti hatta şehri değiştiren, okul okul gezen çok aile vardır. Çocuğun, normal çocukların devam ettiği bir okula yollanmaya çalışılmasının pek çok sebebi vardır. Ama bana göre en önemli olan, en basit sebeptir: Çocuk, yaşamı boyunca, normallerle bir arada yaşayacaktır.

Bedensel engelli bir çocuk, sadece bedensel engellilerin devam ettiği bir okula gitse (ki öyle bir okul yok) okulu bitirince, sadece bedensel engellilerin yaşadığı bir adada, bedensel engelli birinin sahip olduğu, tüm çalışanlarının bedensel engelli olduğu bir marketten alışveriş yapıp, bedensel engelli şoförün kullandığı ve tamamen bedensel engelliler için yapılmış otobüsle seyahat ederek evine gitmeyecektir. Bedensel engelliler barosuna bağlı olarak bedensel engelliler adliye sarayında, bedensel engelli müvekkillerine avukatlık yapmayacaktır.

Engelli çocuk annesi çocuğunu normal çocukların gittiği okula yollamak ister. Çünkü anne, çocuğunun sosyalleşmesi gerektiğini bilir. Çocuğun engeli ne olursa olsun, arkadaş sahibi olmaya, aile fertleri dışında kişilerle iletişim kurmaya, kendisini mutlu edecek faaliyetlerde bulunmaya hakkı vardır. Hayatımız boyunca çok sık duyduğumuz bir cümle vardır: "İnsan sosyal bir varlıktır ve engelliler de birer insandır."

Güzel yürekli bir dostun söyledikleri bana yine lise ve üniversite yıllarında, hepimizin sık sık duyduğu ve evrim teorisini de destekleyen başka bir cümleyi hatırlattı: "Doğal seleksiyonla, zayıflar yok olur, güçlüler kalır." Bir kadın hamile kaldığında, eğer ceninde bir sorun varsa, doğal seleksiyon devreye girer, vücut normal olmayan bu ürünü dünyaya getirmek istemez ve bebek muhtemelen ilk aylarda kaybedilir. Ama bazı bebekler, her şeye rağmen, doğa kurallarını alt üst ederek ve en birinci kuralı hiçe sayarak dünyaya gelir. İnadına doğar, inadına yaşar. Sebepsiz, yaprağın bile dalından düşmediği bu koca evrende, düşünebilenler için bu durumdan alınacak çok dersler vardır. Bu bebekler, en başta ailelerine sonra da yaşadıkları topluma insan olmayı öğretmek için yaşarlar. Bizleri, güçsüzü koruyan ve kollayan, farklı olanı hakir görmeyen, sahip olduklarına şükretmesini bilen, baktıklarında beden değil, ruh güzelliğini görmeyi becerebilen insanlar yapmak için vardır.

Doğa kuralıdır; zayıflar gider, güçlüler kalır. Ama Cenab-ı Hak bazen zayıf yarattığının yanına öyle güçlü koruyucular verir ki "Ne yani, senin çocuğun normal okula gidince, normal mi olacak?" diyen zihniyetin karşısında dimdik dururlar.

Elbette ki sistem sorunsuz değil ama sorunu daha işe başlamadan oluşturmakta bizim suçumuz. Nitelikli ve uzmanlarca yapılan özel eğitimin öneminin kavranması oldukça önemli.

Belirttiğim gibi bu işin kitabı oldukça güzel biçimde yazılmış milli eğitim mevzuatlarına anayasaya girmiş durumda ancak eğitim alanında giderilmesi gereken çok önemli eksiklikler bulunmakta.

Engelli çocuk annesi çocuğunu normal çocukların gittiği okula yollamak ister. Ama bunu yaparken, kendini normal çocuk annesi gibi hissetmeyi ve böylece kendini psikolojik olarak rahatlatmayı düşünmez. Bu aklına bile gelmez. Çünkü anne verendir. Sırf kendini daha iyi hissetmek için, çocuğunun çekeceği onlarca sıkıntıyı ve ilk başlarda yaşaması muhtemel travmayı hiçbir anne göze alamaz.

Engelli bireyler her biri ayrı ayrı özür gruplarından kaynaştırmaya tabi olabilmekte. Otizm, zihinsel yetersizlik, hiperaktivite , özel öğrenme güçlüğü, down sendromu v.b. Bir sınıf öğretmeni, Türkçe öğretmeni, beden eğitimi öğretmeni bütün bu özür grupları hakkında eğitim almamış ve almıyorken, staj yapmıyorken, örnek bir yaşantı sergilemiyorken, neyin nerede nasıl yapılacağını 1-2 günlük bir seminerle verilebileceğini düşünen zihniyetin bir kez daha düşünmesi gerekmektedir. Bir öğretmene kaynaştırma öğrencisini vererek bu BEP' i uygula demenin ne kadar kolay ama bunu uy-

gulamanın ne kadar zor olduğunu birçok öğretmen bilmektedir. Bu noktada öğretmenler bu konunun en suçsuz kesimi olmaktadır. Bunun için Özel eğitim danışmanlığı konusunda adımlar atılmalı görevli danışmanların RAM bünyesinde tüm kaynaştırma öğrencisi öğretmenleri ve aileleriyle görüşmesi ve danışmanlık hizmeti vermesi son derece mantıklı bir çözüm olacaktır.

Sessiz kalmamak kapalı kapılar ardına itilmiş olsalar onların en azından insan olduğunu unutmamak ve onlarla kaynaşabilmek, kaynaştırebilmek gerek. 450.000'i zihinsel engelli olmak üzere yaklaşık 6.650.000 Engelli vatandaşın yaşadığı bu ülkede onların ellerinden tutmak tüm menfaatlerden sıyrılarak insan olduğumuzu hatırlayarak ulaşabileceğimiz bir erdemdir diye düşünüyorum.

DEĞİŞEN SINAVLAR, DEĞİŞMEYEN GERÇEKLER

Abdullah **İKİNCİ** /Eğitimci

Ortaöğretimde sınav sistemi on yılda beş kez değiştirildi. Ondan fazla kriter belirlendi. Her bakan döneminde bir sistem deniyoruz. Ama hepsi de başarısız oluyor. Üzerinde araştırmayı derinleştirip iyice tartışılmadan düşünülmeyen yapılan girişimler hep başarısız oldu. Bu durum öğrencileri ve velileri tedirgin ediyor.

LGS, 2005'te değiştirilerek Ortaöğretim Kurumları Sınavı'na yani OKS'ye dönüştürüldü. Sonra OKS'de bazı değişikliklere gidildi ve ilköğretim başarı puanı İBP ilk kez uygulandı.2008'de ise OKS son kez yapıldı, o dönem 6. ve 7. sınıfta okuyanlar yılsonunda SBS'ye girdi. 2009'da ise içerisinde üç ayrı sınav yöntemini barındıran Ortaöğretime Geçiş Sistemi OGES'e geçildi. 2010'da düz liseler Anadolu liselerine dönüştürüldü. Ardından SBS'den vazgeçildi. Bu da iki yıl uygulandı. Son olarak

SBS'nin de bu yıl son kez yapıldığı açıklandı ancak yerine nasıl bir yöntem getirileceği hâlâ belirsiz.

İnsan hayatı için son derece önemli bir dönem olan eğitim hayatında uygulanan sistem bu kadar sık değişikliğe uğramamalı.

Bu konu eğitim sistemine güvensizliği meydana getiriyor. Eğitimciler ve veliler artık 'yaz-boz' tahtasına dönen sistemin kalıcı hale gelmesini istiyorlar.

Ölçme Sınavları Çok Yönlü Olmalı

Eğitimin en önemli ayağı ölçme ve değerlendirmedir. Ölçme ve değerlendirme olmadan yaptığınız çalışmaların ne ölçüde başarılı olduğunu hedeflerinizin gerçekleşme düzeyini anlama şansınız yoktur. Öğrencilere kazandırmadığınız becerilerde sorunun ne olduğunu ölçme ve değerlendirme sonuçlarına bakarak görebilir ve eğitimde yapmanız gereken düzenlemelerin daha rasyonel olmasını sağlayabilirsiniz.

Ancak merkezi sınavlar yani merkezi olarak yapılan ölçme ve değerlendirme faaliyetleri, mevcut öğretim durumunun tespiti için yapılırsa faydalı sonuçlar verir. Eğitime yön vermek amacıyla sınav yapmak sınavlara bu tür görevler yüklemek yanlış algılarla farklı toplumsal sorunların ortaya çıkmasına yol açabilir.

Önce sınavların kaldırılacağı açıklandı. Sonra bundan geri adım atıldı. Bakanlık önümüzdeki yıl 'sınavla öğrenci alan okullara' tek bir sınavla öğrenci almayacağını açıkladı. Yerleştirmede bunun yerine okullarda ortak sınavları genelleştirerek onların ortalamaları kullanılacak. Sonuç olarak anlaşılan o ki sınav kalkmıyor

sınavlar artıyor. Benzer metotlar uygulanırsa adı ne olursa olsun tadı aynı ise değişen bir şey olmayacak öğrenciler yarış atı gibi koşturulmaya devam edilecek.

Sınavlar Neleri Engelliyor?

Hayata hazırlamamız gereken çocuklarımıza doğru eğitimi verebiliyor muyuz? Plân, sınavların verilmesi üzerine kurulu. Bu sınavlarda başarılı olan %2'lik öğrenciler için bütün öğrenciler gerçek hedeften uzaklaştırılıyor. Çocuğun yaşayamadığı çocukluğu, oynayamadığı oyunlar, edinemediği arkadaşlıklar, tanıyamadığı yetenekler ve yaşayamadığı sosyal hayat, kazanamadığı ahlaki değerler onu hayatta boşluğa itiyor.

Hâlbuki bir çocuk hayat plânı olan kaderi ve genetik özellikleri ile doğar. Onun doğuştan bazı yetenekleri mevcuttur. Bazıları hiç okumak istemez. Bazıları kendi isteği ile okur. Bazıları ne yapsanız okumaz. Bazıları matematiğe yatkındır. Bazısı Sosyal' bazısı spora. Bazısı matematiği hiç sevmez, mesleki konulara eğilimlidir. Bu yetenekler bazen erken yaşlarda ortaya çıkar. Bazen de hiç farkedilmezler. Farkedilen yetenekler de çoğu zaman önemsenmezler. Bu sınavların hiç birisi yetenekleri geliştirmeye yönelik değildir. Çünkü önemli olan sınavlar ve sınavlarda yapılan doğru sayıdır! Sınavlarda doğrunuz azsa başarısız ve kenara itilmeye mahkûmsunuz. Başarının tek ölçüsü sınavlarda alınan sonuçlardır. Ama hepimiz biliyoruz ki sınav kazanamayıp çok yetenekli olan öğrenciler tanıyoruz. Bir kısmı yeteneklerinin farkına varırken önemli bir kısmı farkına varamadan sokaklara terkediliyor.

Kabiliyetleri Ortaya Çıkaran Sistem Lazım

Bu sistem artık değişmelidir. Herkes kendi kişisel özelliklerine uygun olan bir eğitim olarak hayata atılmalıdır. Bunun sonunda hem kişiler mutlu olacaktır hem de ülke daha kazançlı çıkacaktır. Yetenekleri ortaya çıkaran liselerin sayısı artırılmalı ilkokuldan sonra bu okullara yönlendirilmelidir. Ülkemizde mesleki eğitim

DEĞİŞEN SINAVLAR, DEĞİŞMEYEN GERÇEKLER

ortaokulda başlamalı asla bu okullara merkezi sınav düşünülmemelidir.

Bunca yıl okuduktan ve sınavlarda başarılı olduktan sonra mutlu olamayan binlerce insanla karşılaşabilirsiniz. Sınavlarda hiç yeteneği olmadığı halde yeteneğinin dışında bir yer kazanıp hayata başlayan öğrencilerin sayısı çoğunluktadır. Üniversite bitirdiği halde binlerce işsiz varsa işsizler piyasa işleri diye adlandırılan mesleklerde çalışmak zorunda bırakılıyorsa sistem yanlış demektir.

MEB acele etmeden öğrencileri sınavsız veya sınavları azaltarak nasıl yönlendirebilirim. Sınavları en aza indirip stresi nasıl azaltabilirim. Kabiliyetleri nasıl daha çok ortaya çıkarabilirim. Elbette bu kadar öğrenciyi bir yerlere yerleştirmek için sınav gerekli ama eğitimin tek amacı haline gelmesini doğru bulmuyorum. Ortaöğretimin ikinci kademesinde yazılı sınavların bir tanesinin merkezi olmasını hatta liselerde de uygulanmasını savunuyorum. Bu sınavlarda sadece test değil farklı ve çok yönlü ölçüm şekilleri değerlendirilmelidir.

Ahret Sınavına Hazırlık

Bunun yanında devletimiz öğrencilere dünya imtihanlarının şeklini düzenlerken, hiç dönülmeyecek ahiretin imtihanına hazırlık konusunda da yani ahiret saadetini kazandırmak noktasında gerekli eğitimi nasıl verebilirim bunu da düşünmeli ve planlamalıdır. Bu gün okullarda verilen din eğitimi uygulanabilir hale dönüştürülmelidir. Davranışımızı değiştirmeyen bir din eğitimi faydalı değildir. Faydalı olmadığını da okullarda görmekteyiz. Öğretmen çağırdığında tahtaya soru çözmeye kalkan öğrenci Ögle ezanı okunurken Rabbinin çağrısına uyup kalkıp mescide gidebiliyor mu? Öğrenci tahtaya kalktığında öğretmenin sözlü notu verip ödüllendireceğini düşünürken namaza çağrılanın gereğini yaptığında ebedi ödül alacağını düşünebiliyor mu? İşte okullarımız bu duyguları da kazandırabilmelidir. Maalesef okullarda okutulan din dersi bu anlayışı geliştirmiyor. Bu

davranışı kazandırmıyor.

Veli, öncelikler içerisine iyi insan olmayı almalıdır. Dünya imtihanları kadar ahiret imtihanında öneli olduğunu, çocuğunun eğitiminde bu noktada da sorumlu olduğunu bilmelidir.

Aileler Eğitilmeli

Okullarda uygulanan sınavların tek amaç olmadığı velilere anlatılmalıdır. Öğrencinin iyi insan olmasının, ahlaklı, erdemli olmasının sınavlar kadar önemli olduğu vurgulanmalıdır. Yılın belli dönemlerinde yapılan veli toplantılarında bu konular anlatılmalıdır. Çocukların netleri ile ilgilendikleri kadar davranış ve hareketleri ile de ilgilenmesini, sınav sonuçlarını kontrol ettikleri kadar arkadaş çevresini de kontrol etmenin gerekli olduğunu veli anlamalıdır.

MEB ve YÖK' e Görev Düşüyor

Yarınlarımız diye öne çektiğimiz, övündüğümüz gençlerimizin dünya ve ahiret saadetini sağlayacak tedbirleri almak, çalışmalarını bu doğrultuda organize etmek devletimizin asli görevidir. Bu planlayacak bu yönde müfredatlar, etkinlikler, kitaplar, ortamlar hazırlayacak Milli Eğitim Bakanlığı'dır. Bu yönde etkili olabilecek öğretmenler yetiştirecek YÖK'tür ve buna bağlı fakültelerimizdir.

Okullarda öğretmenlerin sadece öğretim görevi olmadığını, eğitim görevi olduğunu söylüyoruz ama bunu yapacak çalışmaları yapıyor muyuz? Okullarda gerçekten eğitim görevi hakkıyla yerine getiriliyor mu? Eğitim görevini yapabilecek öğretmenler son yıllarda yetişiyor mu? KPPS'den yüksek puan olanı atıyor ve gönderiyoruz ama bu yönünü yetkililerimiz hiç düşünüyor mu?

Selam ve dua ile...

GENÇLER ÖZÜR DİLERİZ! SİZLERİ HAYATA HAZIRLAYAMADIĞIMIZ İÇİN

Şafak DUMAN /Eğitimci

atıyorsunuz. Aynı zamanda hayatınızın olgunluk, yaşlılık dönemlerinin de temellerini atıyorsunuz. Bizler ise... Seyrediyoruz...

“Sizin çocuklarınız sınava değil hayata hazırlansın.”

Eylül ayı gelip geçti. Sizler okullarınıza koşunuz, neşeyle, merakla, özlemle...

Yeni arkadaşlıklar kuracaksınız. Yeni anılarınız oldu, olacak.

Yıllar sonra “Hey gidi günler!” diyerek başlayacağınız sohbetlerin temellerini

Hiçbir şey yapmıyor değiliz, sakın yanlış anlamayın. Sizin için sürekli yeni eğitim sistemleri getiriyor, yeni modeller deniyoruz. Hem de en gelişmiş ülkelerden! Yeni yeni sınavlar hazırlıyoruz: OKS, LYS, ÖSS, ÖYS, KPSS, DPYS, SBS, LGS, ÖSYS, YGS...

Yeni dershaneler açıyoruz ama mutlaka kapatacağız ya da adını değiştiririz: Saydırmayın şimdi.

GENÇLER ÖZÜR DİLERİZ!

Bu yıl doğan çocuk sayımız belli. Bu çocuklar 4 yıl sonra zorunlu anasınıfına başlayacaklar. Ama bizler 4 yıl öncesinden bunun planlamasını yapamıyoruz. Öğretmen, derslik, araç-gereç hazırlayamıyoruz.

Bu yıl doğan çocuklar 5 yıl sonra hadi 6 olsun zorunlu ilköğretime başlayacaklar. Şimdilik öyle varsayılıyor ama muhtemelen yine değiştireceğiz.

Bu yıl doğan çocuklar 5 yıl sonra hadi 6 olsun zorunlu ilköğretime başlayacaklar. Şimdilik öyle varsayılıyor ama muhtemelen yine değiştireceğiz. Ama bizler 5-6 yıl öncesinden bu çocukların eğitimlerini planlayamıyoruz.

Bu yıl doğan çocukların kaç yıl sonra nerede olacakları belli. Ama planlama yapamıyoruz.

İşte bu yüzden sizlere bol bol diploma, sertifika veriyoruz. Zorunlu eğitimi uzatıyoruz. Yeni sınavlar yapıyor her sınavdan sonra yenisini hazırlıyoruz.

Bu sınavların sonu gelmiyor değil. Şimdilik KPSS ile sona eriyor. Üniversite mezunu olmanızın, hatta yüksek lisans yapmış olmanızın bir önemi yok. KPSS'den bizim ihtiyacımız olan yüzdelik dilime girmiş olmanız gerekiyor. Ya giremezseniz? Korkmayın canım. Tekrar sınava girersiniz. E gene olmazsa, tekrar, tekrar...

Kopya, şifre, yerine adam sokma gibi şeylere girmek bile istemiyorum. Onlar başka problemlerin neticesi.

"Ama benim diplomamda: Öğretmenliği Bölümünü başarıyla tamamlamıştır yazıyor mu dediniz?" Olabilir. Kamu personeli olabilir yazmıyor ki.

Ayrıca öğretmenlik mezunu olmanız ille de bu işi yapacaksınız anlamına gelmiyor! Kendinizi başka alanlarda geliştirin. Ne demekse bu?

KPSS'den vaz mı geçtiniz? Sizin gibi vazgeçen çok zaten. Rahatlıkla manav, şoför vb. olabilirsiniz. Ya da ticarete atılabilirsiniz.

Moraliniz bozuldu değil mi?

Sevgili gençler; bizim elimizden iyi sınav hazırlamaktan daha iyisi gelmiyor. Aslında gelecek gibi. Sizleri hiç sınavsız üniversite mezunu yapabiliriz. Sonra ne mi olacak? Şimdiden bunu düşünmeye gerek yok. Hele bir bitirin, mezun olun sonra düşünürüz. Yeniden sınav getiririz olur biter. Siz yeter ki çalışın. Gerçekten daha iyisini bulamıyoruz!

Ama siz yapabilirsiniz.

Hangi yıl, hangi meslek grubundan kaç kişi gerekiyor. Planlamasını yapın, eğitimlerini verin, sizin çocuklarınız sınava değil hayata hazırlansın

Hangi yıl, hangi meslek grubundan kaç kişi gerekiyor. Planlamasını yapın, eğitimlerini verin, sizin çocuklarınız sınava değil hayata hazırlansın

İşletme mezunu seyyar çorap satıcısı olmasınlar.

Bunun da birkaç yolu var: Birincisi : ...

Diğerleri mi?

Benden söylemesi, sınavlarda çıkmaz ama bu iyiliği de unutmayın.

EĞİTİM VE DÜNYALAR KAZANMAK

Mustafa **AYDIN** /Eğitimci

Eğittiklerinizden mesulsünüz. Eğitimcilerin ürünü eğitilmiş insan. Hangi dünyanın insanını yetiştirecekseniz o programı uygulamak mecburiyetindesiniz. Yonca ekerek gonca yetiştiremezsiniz. İnsan eğittikleri ile dünyalar kazanır. Peygamberimiz Hz. Muhammed'in hadisinde ifade ettiği gibi: "Besmelesiz işlerin sonu hayırsızdır, bereketsizdir." Dindar nesil için "Besmeleli Eğitim" şarttır. Yüce kitabımız Kur'an'ı Kerim de Lokman'ın (As) oğluna öğütleri bizim dindar nesil yetiştirmek için yol gösterirken. Bu kıymetli öğütler yok sayılarak dindar nesil yetiştirilebilir mi? Hayır.

*"Deh dedin mi yürüdü mü at
Tut dedin mi tuttu mu evlat
Eğer bir de güzel huyluysa
avrat*

*Ne işin var düğün evinde
Düğün senin evinde
Gir oyna çık oyna"*

Dindar nesil deyip kindar nesil yetişiyorsa burada büyük bir problem vardır. İnsan eğittikleri ile dünyalar kazanır. Kazanacağınız dünya ne işe yarayacaktır, asıl mesele bu. Kazandığınız ebedi saadetinize vesile oluyorsa ne ala. Eğer ebedi cezaya müstahak insanlar yetiştirdiyseniz, işte o zaman:

*“Deh dedin mi yürümedi mi at
Tut deyince tutmadı mı evlat
Eğer bir de kötü huyluysa avrat
Ne işin var ölü evinde
Ölü senin evinde
Gir ağla, çık ağla”*

Rahmetli Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN 54. Hükümetin Başbakanı iken konuyla ilgili söylediği gibi: “Asıl mesele çocukların kalbine ne koyduğumuzdur.” Eğer Maneviyatçı 'lığı esas alırsanız arkanızdan hayır dua alırsınız, yok daha önceden beri devam edegeldiği gibi “Materyalist” bir eğitim verirsiniz beddua alırsınız ve bu dünyada da sonuç vahimdir. 1947 yılından beri, Türk eğitim sistemi ikili anlaşmalarla Türk

Amerikan Eğitim anlaşması (Kahire) “Fulbright” komisyonunun denetiminde. Bu komisyon, ilkokuldan İmam Hatip'e kadar, tüm eğitim müfredatını belirliyor. Bu anlaşma ile Türk Milli Eğitimi 4'ü Amerikalı ve 4'ü Türk, 8 kişiden oluşan bir komisyonun idaresine bırakılmış. Bu komisyonun başkanlığını ABD'nin Türkiye'deki Büyükelçisi'nin yapması kabul edilmiş. Dindar gençlik bu komisyonla mı gerçekleştiriliyor, merak ediyoruz!

Çocuklarımıza bilimsellik, objektiflik ve gerçeklikadınapragmatist,pozitivist,determinist, materyalist bilgi ve seküler anlayışlar öğretilmeye devam ediliyor. Bunun için öğrencilere şahsiyet, özgüven, moral ve hedef kazandıran topluma faydalı bireyler olmasını sağlayacak, milletimizin tarih ve kültürüne uygun bir müfredat elzemdir. Öğrencilerimize Mevlana, Yunus Emre, İbrahim Hakki Hazretleri, Şahı Nakşibendî, Abdulkadir Geylani, Hacı Bayram-ı Veli, İmam Gazali, Ali Kuşçu, İbni Sina gibi değerlerimizi tanıtmadan, sevdirmeden Buda'yı, Descartes'i, Herodot'u, Hipokrat'ı, Darwin'i öncelikle öğretmeye neden devam ediyoruz?

Sayın Milli Eğitim bakanları MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞINDAKİ BU DURUMU; Görmedi mi? Görmemezlikten mi geldi? Bu durumdan rahatsız olmadılar mı? Ne zaman görecekler?

SÖZÜN GÜCÜ

‘Din ahlakını yaşamayan bir toplum,
manevi açıdan dinin sunduğu rahatı ve huzuru
bir türlü elde edememeye, hem psikolojik hem de
fiziksel olarak zorluklarla karşılaşmaya mahkûmdur.’

Aydın FERŞADOĞLU

“Düşmanlar ve canavarlarla dolu ıssız ve karanlık bir orman
kurtulmak için, nasıl ki;

1- Tehlikeli bölgelerini ve güvenlik yollarını gösteren bir
haritaya,

2- Doğru yön tayinine yarayan bir pusulaya,

3- Ve de çevremizi aydınlatacak bir ışığa ihtiyaç vardır.

İşte, haksızlık ve şeytanlıklarla kaplı bir dünyada, selamet
yolunu bulmak için de, Kur’an bir harita, akıl bir pusula, iman
ise önümüzü aydınlatan bir fener hükmündedir. Bunlar biri
birinin tamamlayıcısıdır. Biri olmadan diğeri işe yaramaz ve
kurtuluşa ulaştıramaz.»

Merhum 54. T.C. Başbakanı
Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

***Korku ile ümit; hayat ile ölüm,
ve açlık ile tokluk ortasında
bir yerde bulunan insanoğlu,
bunun farkına vardığı
oranda mü'mindir. Faiz ise,
bu farkın farkına varılmasını
önlemektedir. Ve haram
oluşunun da bir sırrı budur.
İslamiyet'te faiz yasağının ayrı
bir ehemmiyete haiz olduğu
kuşkusuzdur.***

Korku ile ümit; hayat ile ölüm, ve açlık ile tokluk ortasında bir yerde bulunan insanoğlu, bunun farkına vardığı oranda mü'mindir. Faiz ise, bu farkın farkına varılmasını önlemektedir. Ve haram oluşunun da bir sırrı budur. İslamiyet'te faiz yasağının ayrı bir ehemmiyete haiz olduğu kuşkusuzdur.

FAİZ BÜYÜK BİR BELA VE ZULÜMDÜR

Müslüman Allah'ın kesin olarak yasakladığı şeylerden kaçınan kimse olduğu gibi şüpheli şeylerden de kaçınmayı kulluğunun gereği sayar. FAİZ İslam'ın kesi olarak yasakladığı haramlardan birisidir. Bu harama bulaşanları Kur'an, Allah Ve Rasülü ile savaşıp kimseler olarak tanımlar. Peygamberimizin lisanı ile de FAİZ kınanmış ve lanetlenmiştir. Faize dünya gerçeği demek inanan bir kimse için düşünülemez. Faiz belasını peygamberimizden dinleyelim.

Cabir (r.a) şöyle dedi: "Resulullah (s.a.v) faiz yiyene, yedirene, faiz işlemini yazan kâtime ve bu işlemin şahitlerine lanet etti ve: 'Onlar gûnahta eşittir' buyurdu." (Müslim)

Süleyman bin Amr bin el-Ahvas babasından rivayet ederek şöyle dedi. Resulullah (s.a.v)'ı veda haccında işittim: "Dikkat edin, cahiliye faizlerinden her faiz iptal edilmiştir. Size

mallarınızın aslını almak vardır, bu şekilde ne zulüm eder ne de zulme uğratılırsınız..." buyuruyordu. (Ebu Davud, Tirmizi, İbni Mace)

Cabir (r.a) şöyle dedi: Resulullah (s.a.v): "... Cahiliye faizi de kaldırılmıştır. Faizlerden ilk kaldırdığım faiz Abdulmuttalib bin Abbas'ın faizidir. O tamamıyla geçersiz kılınmıştır..." buyurdu. (Müslim, Ebu Davud, Nesei)

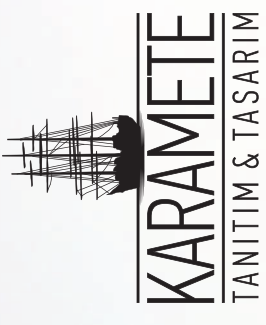
Abdullah ibni Mesud (r.a) şöyle dedi: Resulullah (s.a.v): "Faiz yetmiş üç çeşittir. Onların günah cihetinden en hafifi, kişinin annesi ile zina etmesi gibidir. Bilin ki, faizin en şiddetlisi Müslüman kişinin ırzıdır!" buyurdu. (Hâkim, İbni Mace)

Abdullah ibni Hanzala (r.a) şöyle dedi: Resulullah (s.a.v): "Kişinin bilerek yediği bir dirhem faiz otuz üç zinadan daha kötüdür" buyurdu. (Ahmed Müsned)

Ebu Hureyre (r.a) şöyle dedi: Resulullah (s.a.v): "Helak edici yedi şeyden uzak durunuz!" buyurdu. Sahabeler: Ya Resulullah, Onlar nelerdir? dediler. Resulullah (s.a.v): 1- Allah'a şirk koşmak, 2- Sihir yapmak, 3- Haklı olmanın dışında Allah'ın haram kıldığı nefsi öldürmek, 4- Faiz yemek, 5- Yetimin malını yemek, 6- Düşmanla karşı karşıya iken savaştan kaçmak, 7- Zinadan korunmuş saf mümin kadınlara zina iftirasında bulunmaktır!" buyurdu. (Buhari ve Müslim)

Abdullah ibni Ömer (r.a) şöyle dedi: Resulullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "İyne yoluyla ile alış veriş yaptığınız, öküzlerin kuyruğuna tutunup ziraatçılıkla geçinmeye razı olduğunuz ve CİHADI terk ettiğiniz vakit, Allah sizin üzerinize zilleti musallat eder de dininize dönene kadar onu üzerinizden sıyrıp almaz" (Ebu Davud) İYNE: Bir kimsenin, bir malı değerinden daha fazla bir fiyata vadeli olarak alıp bir başkasına peşin parayla satmasıdır.

Adil Düzene dönmeden FAİZ belasından kurtulmak mümkün olmaz.

Hayalinizdeki Dünyaya Açılın

**"Allah iman edenlerin
dostudur. Onları
karanlıklardan kurtarıp nûra
çıkartır.**

**İnkâr edip kâfir olanların
dostları ise Tağut'tur. Onları
nûrdan alıp karanlıklara
götürür. İşte onlar
cehennemliklerdir, orada ebedî
kalacaklardır." (Bakara: 257)**

"Allah iman edenlerin dostudur. Onları karanlıklardan kurtarıp nûra çıkarır. İnkâr edip kâfir olanların dostları ise Tağut'tur. Onları nûrdan alıp karanlıklara götürür. İşte onlar cehennemliklerdir, orada ebedî kalacaklardır." (Bakara: 257)

KÂFİRLER

Gerçeği gizleyenler, hakkı üstün tutmayanlar, nefislerini ilah edinenler, Allah'ı ve hesap gününü unutanlar, **İslam nimetine nankörlük edenler, Kabil, Nemrut, Firavun, Haman, Samiri, Karun, Belam, Ebu Cehil, Kısra ve Kayser olanlar, Bu asrın İslam düşmanları Siyonistler, Haçlılar, Budistler, işbirlikçiler, Allah'ın nurunu söndürmeye çalışan kâfirler. Kur'an bize bu kâfirleri tanıtıyor ve uyarıyor. Kulak verelim.**

Bakara 98: "Kim, Allah'a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e düşman olursa bilsin ki Allah da inkârcı kâfirlerin düşmanıdır."

Ali İmran 28: "Müminler, müminleri bırakıp da kâfirleri veli edinmesin. Kim bunu yaparsa, artık onun Allah nezdinde hiçbir değeri yoktur..."

Ali İmran 149: "Ey iman edenler! Eğer kâfirlere uyarsanız, gerisin geriye (eski dininize) döndürürler de, hüsrana uğrayanların durumuna düşersiniz."

Nisa 139-140: Müminleri bırakıp da kâfirleri veli edinenler, onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnız-

ca Allah'a aittir. O (Allah), Kitap'ta size şöyle indirmiştir ki: Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, onlar bundan başka bir söze dalıncaya (konuya geçinceye) kadar kâfirlerle beraber oturmayın; yoksa siz de onlar gibi olursunuz. Elbette Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde bir araya getirecektir."

Tevbe 73: "Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir!"

Tevbe 123: "Ey iman edenler! Kâfirlerden yakınıınızda olanlara karşı savaşın ve onlar (savaş anında) sizde bir sertlik bulsunlar. Bilin ki, Allah sakınanlarla beraberdir."

Hac 72: "Ayetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda, kâfirlerin suratlarında hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine ayetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. De ki: Size bundan (bu öfke ve huzursuzluğunuzdan) daha kötüsünü bildireyim mi? Cehennem! Allah, onu kâfirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sondur!"

Ahzab 48: "Kâfirlere ve münafıklara boyun eğme. Onların eziyetlerine aldırma. Allah'a güvenip dayan, vekil ve destek olarak Allah yeter."

Fatır 39: "Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. Onun için kim inkâr ederse, inkârı kendi zararınadır. Kâfirlerin küfrü, Rableri katında kendileri için ancak gazabı arttırır. Kâfirlerin küfrü, kendilerine ziyandan başka bir şey getirmez."

Fussilet 29: "Kâfirler cehennemde: Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster de aşağılanmışlardan olsunlar diye onları ayaklarımızın altına alalım! diyecekler."

Mücadele 5: "Allah'a ve Resulüne karşı gelenler, kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Biz apaçık ayetler indirmiştir. Kâfirler için küçük düşürücü bir azap vardır."

İnsana küfür ve inkâr değil, iman ve İslam yaraşır.

GAZEL

Özlenen yer Kâbe'dir, varsın mecâlim kalsın,
Hem ziyâret etmek arzum, hem vebâlim kalsın.

Her ne yapsam gafletimden işlerim hep ters gider,
Derde derman isterim, boş ihtimâlim kalsın...

**Bitsin artık can yakan dert, bitsin artık ayrılık;
Derdimiz lebbeykle son bulsun, mecalim kalsın.**

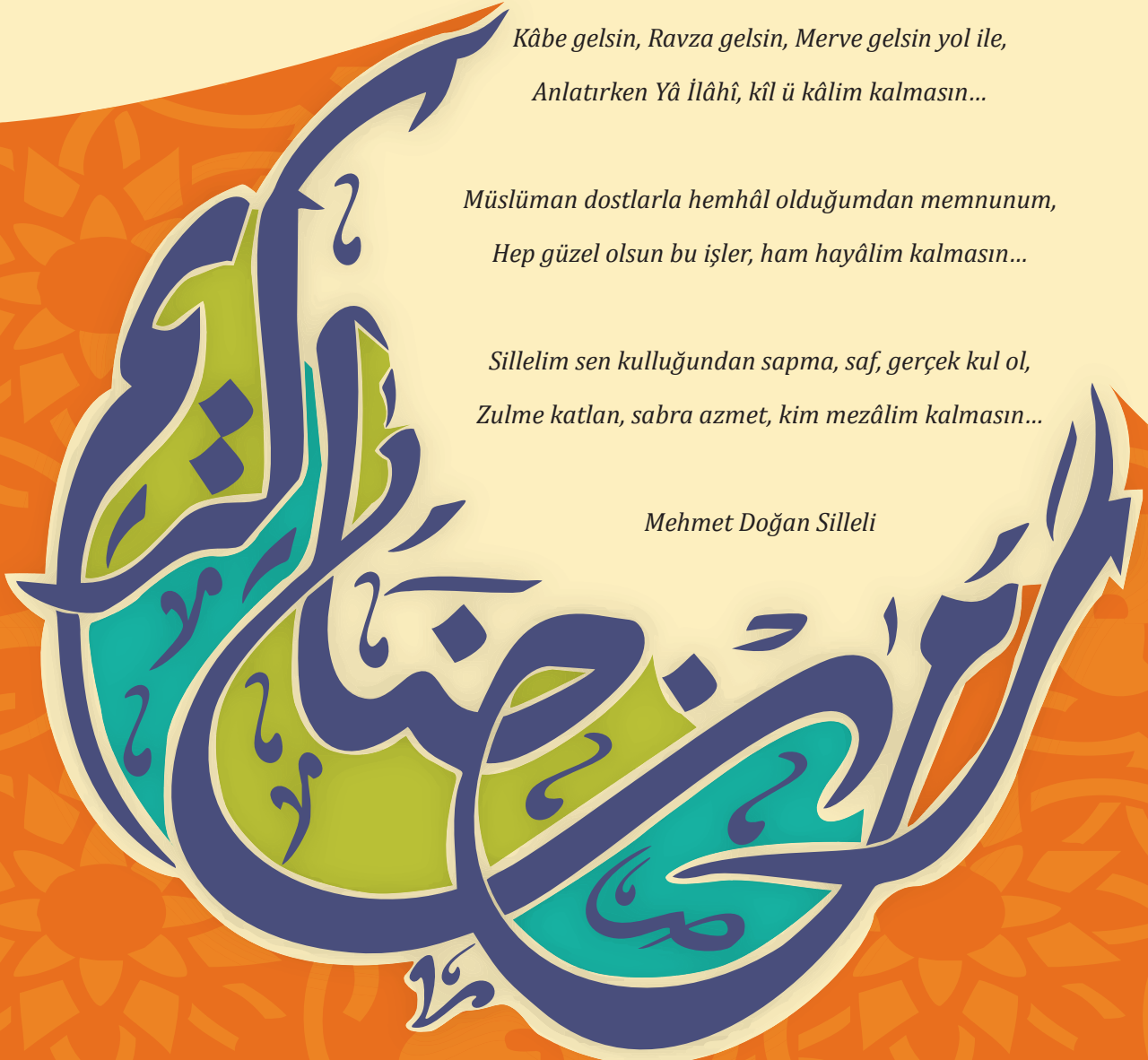
Yâ İlâhî, tut elimden, derde etkin merhem ol;
Çok perîşân insanım ben, dertli hâlim kalsın...

Kâbe gelsin, Ravza gelsin, Merve gelsin yol ile,
Anlatırken Yâ İlâhî, kıl ü kâlim kalsın...

Müslüman dostlarla hemhâl olduğumdan memnunum,
Hep güzel olsun bu işler, ham hayâlim kalsın...

Sillelim sen kulluğundan sapma, saf, gerçek kul ol,
Zulme katlan, sabra azmet, kim mezâlim kalsın...

Mehmet Doğan Silleli

Sabah işe gitmek zor mu geliyor?

Kendinizi çok yorgun ve halsiz mi hissediyorsunuz?

İş stresinizle kafanız çok mu dolu?

Enerjiye ihtiyacınız mı var?

Bağışıklık sistemini güçlendiren,
Kan sistemindeki şeker
seviyesini dengeleyen,

Bitkinliği azaltan, canlılığı
artıran özelliği vardır

Dünyanın Tek İçilebilir
Sağlıklı Kahvesi ile Hayat Kalitenizi
Arttırmak İster misiniz.

Bu Sağlıklı Kahvelerden
Para Kazanmak İster misiniz

Dünyanın İlk ve Tek Sağlıklı Kahvesi Olsa
Bağışıklık Sistemini Desteklese
Kan Dolaşımını Desteklese
Hücre Yenilenmesini Desteklese
Kilo Kontrolüne Yardımcı Olsa
Enerji Verse
Ailedeki Herkes İçebilse
Üstelik Bir De Para Kazandırsa

Detaylı Bilgi İçin: Abdullah ALTUNTAŞ - 0532 383 34 43

İLKÖĞRETİMDEN ÜNİVERSİTEYE TÜM HAZIRLIK KİTAPLARI

MERKEZ

: Sahipata Mah. Yunus Emre Sok. No: 26/C (Dersaneler Sk.) MERAM

TOPTAN

: F.Çakmak Mah. Yavuzköy Sk. Kırtasiyeciler Sit. No:3 SELÇUKLU

TEL / CEP TEL

: 0 332 342 09 87 / 0 533 921 44 66

E-MAIL

: servetkirtasiye@hotmail.com

ÖĞRETMENLER VAKFI

" Güven Kapısı "

BİR HARF ÖĞRETENİN *
DUA EDEN BİR ELİN *
AÇIK BİR AMEL DEFTERİN *
BİR HAYIR KAPIN *
SIKINTILI ANLARINDA SİĞİNAĞIN *
YOKSUL VE KİMSESİZ ÇOCUKLARA BİR KATKIN *
SENİ UNUTTURMAYACAK BİR ESERİN *
GELECEĞİN TEMİNATI BİR NESLİN *
Olsun İstermisin ?

ÖĞRETMENLER VAKFI
Nakdi Bağışlarınız İçin

VAKIFLAR BANKASI
Balgat Şubesi

HESAP NO :
00 158 0072 844 28 744

Ziyabey Cad.b 4. Sk. No:2/1 Balgat / ANKARA
Tel: 0(312) 286 18 83 • Faks: 0(312) 287 61 80

ÖĞ-DER'den Eğitime Katkı

PEYGAMBER EFENDİMİZİN EĞİTİM METODU

Peygamberimizin eğitim metotlarını ortaya koyması bakımından önemli bir çalışma. Böyle bir eseri bizler için hazırlayan **ÖĞ-DER** bu eseri bütün eğitimcilerimizin hizmetine sunuyor.

**Kendi dalında tek
ve eşsiz bir eser**

Kitap Temin ve İrtibat

Ziyabey Cad. 1420.Sok. No:2/1 Balgat / ANKARA
Tel: (0 312) 286 18 83 • Faks: (0 312) 287 61 80
www.ogder.org • info@ogder.org